76STE JAARGANG No. 10017 — DONDERDAG 15 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24J99

DULLES voor Senaatscommissie:

Inspanning voor wereldvrede vraagt versobering en OFFERS

Onderlinge economische afhankelijkheid van Westerse landen noodzakelijk

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, heeft gisteren verklaard, dat de Verenigde Staten en de vrije wereld zich vermoedelijk zullen moeten neerleggen bij een periode van soberheid en offers, die „tientallen jaren en misschien zelfs generaties zou kunnen duren", indien zij willen, dat hun ideaal van vrede, gegrondvest op rechtvaardigheid, hen doet zegevieren op de groeiende economische en industriele dreiging van de Sovjet-Une en Communistisch China.

Dulles, die sprak voor de senaatscommissie voor buitenlandse zaken, zei, dat, indien de Verenigde Staten zich niet op deze manier inspannen, zij zouden falen in het streven „naar al hun nationale doelstellingen".

De vrede van de vrije wereld — aldus de Amerikaanse bewindsman — is", politiek gesproken, geen stilstaande vrede of een vrede, die het handhaven van de Status Quo op het oog heeft. Het is een vrede, die wordt gekenmerkt door een evolutie, die de nieuwe verlangens van de mens weerspiegelt". Dulles merkte nochtans op, dat deze evolutie rekening moet houden met fundamentele waarden en met de noodzaak om internationale overeenkomsten en verdragen te eerbiedigen.

Dulles herhaalde wat hij in het verleden zo dikwijls gezegd heeft, dat de Verenigde Staten hun militaire macht beschouwen in dienst van de gehele vrije wereld. De Verenigde Staten, zo zei hij, zijn bereid alle defensieve doeleinden van deze macht en de omstandigheden, waaronder zij zal worden gebruikt, kenbaar te maken. Amerika, aldus Dulles, zal in dit verband rekening houden met de raadgevingen van zijn bondgenoten evenals het verwacht, dat deze rekening houden met het inzicht der Verenigde Staten wat betreft het aanwenden van hun macht.

Dulles zei goede reden te hebben om te geloven, dat de Sovjet-volken zich niet voor onbepaalde tijd aan de dictatuur van de internationale communistische partij zouden onderwerpen. Volgens Dulles schijnt het, dat de communisten op den duur op groeiende moeilijkheden zullen stuiten. Maar vooralsnog blijft de toestand gevaarlijk.

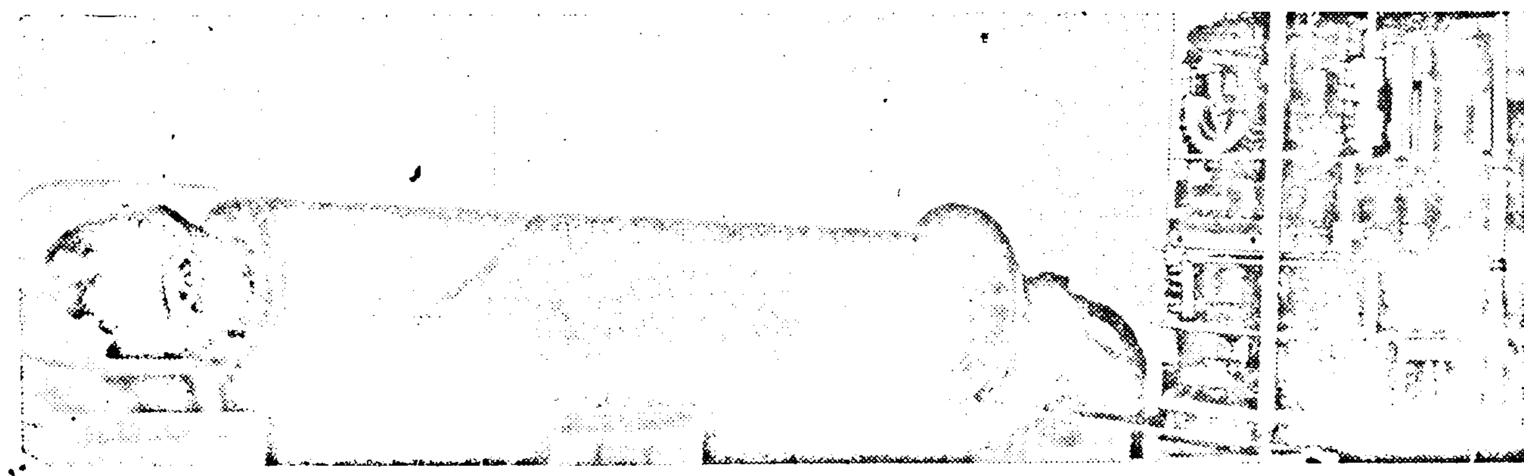
Zinspelend op de militaire bondgenootschappen der Verenigde Staten, zeide Dulles, dat wat in het begin in deze zin was opgevat, het karakter heeft aangenomen „van een internationale structuur, die collectieve veiligheid biedt op basis van voortdurend en georganiseerd collectief overleg". Dit — aldus Dulles — „is iets nieuw in de geschiedenis".

De landen van de vrije wereld hebben besloten af te zien van het gebruik van geweld om internationale vraagstukken te regelen, aldus vervolgde Dulles, die de mening uitsprak, dat het internationale communisme er van zijn kant openlijk naar streeft zijn dictatuur in de wereld te vestigen. „Het begrip recht is vreemd aan het communistische „Credo" en het recht, zoals wij dat verstaan, is hun onbekend".

Voor de Amerikaanse bewindsman betekent dat niet, dat er geen nuttige contacten en onderhandelingen met de communisten kunnen plaats hebben, en als voorbeeld noemde hij de beraadslagingen te Geneve over het stopzetten van kernproeven. Hij bracht voorts in herinnering, dat de Verenigde Staten de wens hebben uitgesproken om met de Sovjet-Unie te onderhandelen over de Duitse kwestie.

Dulles wees vervolgens met klem op de noodzaak van de vrije wereld om een economische onderlinge afhankelijkheid te aanvaarden en hij prees zich gelukkig met de geboekte vordering in West-Europa op dit gebied. In Frankrijk, aldus Dulles, ziet men een opbeurend voorbeeld ener nationale wedergeboorte".

Tot slot verklaarde Dulles, dat het uiteindelijke doel der Verenigde Staten moet zijn „hun grote macht zonder misbruik aan te wenden, teneinde de zaak van een duurzame vrede in vrijheid en in de rust te bevorderen".



Op bovenstaande foto ziet men een van de instrumenten, die in de Russische maanraket worden meegevoerd. Zoals bekend wordt in de „Lunik" een laboratorium met meet nstrumenten meegevoerd, die 361 kg weegt. De instrumenten op de fo o dienen om de kosmische stralen in de ruimte te meten.

DULLES over de ruimtevaart

Washington. — Dulles heeft aan het Congres medegedeeld, dat de Verenigde Staten nog steeds pogen de achterstand op Rusland op het gebied van de ruimtevaart in te halen. Het laatste maanschot van de Russen noemde hij spektakulair.

„Onze verrichtingen op het gebied van de ruimtevaart in het afgelopen jaar rechtvaardigen de mening, dat wij naar verhouding goede vooruitgang boeken", aldus Dulles.

DE TERECHTSTELLINGEN OP CUBA

VERONTWAARDIGING van Amerikaanse Congres aanmerkelijk toegenomen

Washington. — De verontwaardiging van het Amerikaanse congres over de terechtstellingen van politieke gevangenen op Cuba is vandaag aanmerkelijk toegenomen.

In verband met de verklaring van Fidel Castro te Havana, dat in plaats van de terechtstellingen op te schorten, hij opdracht gegeven heeft alle „moordenaars" te fusilleren, heeft de subcommissie van het Huis van Afgevaardigden voor buitenlandse zaken de onderminister van buitenlandse zaken, Roy Rubottom, ontboden, om met deze de mogelijkheid na te gaan van een Amerikaanse interventie teneinde een einde te maken aan „de slachtpartijen, die op de revolutie zijn gevolgd".

De voorzitter van deze subcommissie, de democratische afgevaardigde Wayne Hays, heeft reeds voorgesteld, dat de Verenigde Staten alle economische hulp aan Cuba onthouden, aangezien „deze Castro zich op hetzelfde pad als Batista begeeft".

De afgevaardigden willen van Rubottom ook opheldering hebben van de rol, die door de Amerikaanse ambassadeur te Havana is gespeeld voor, tijdens en na de vlucht van Batista.



De wereldskikampioen Toni Sailer heeft te Kitzbuhel in Oostenrijk een hotelbedrijf geopend. Foto: Tony Sailer ontvangt voor zijn hotel de eerste gast.

In verband met het zevenjarenplan

Algemene volkstelling begint VANDAAG in — RUSLAND —

Moskou. — Vandaag begint in Rusland een algemene volkstelling, waaraan zowel de inwoners als de buitenlanders, die in de Sovje-republieken vertoeven, zijn onderworpen. De telling, waarbij 600.000 ambtenaren zijn ingeschakeld, zal enkele maanden in beslag nemen.

Vooraleer de telling begon, is een uitgebreide kampagne gevoerd om het vertrouwen van de bevolking te winnen door haar uit te leggen, dat er hoegenaamd geen sprake is van een nieuwe basis voor belastingen noch van een contrôle op de bewoonde oppervlakte, noch van inschrijving in de registers van de politie. Daartegenover wordt er de na druk op gelegd, dat deze telling moet bijdragen tot de verwezenlijking van het 7-jarenplan, waarin er op gerekend wordt, dat 11.5 miljoen nieuwe arbeidskrachten in het bedrijfsleven aan het werk zullen worden gezet.

Het is de vierde keer sedert de Sovjets het bewind voeren, dat een volkstelling wordt gehouden, de resultaten van het voorgaande waren: 1920: 134.200.000 inwoners; 1926: 147.000.000; 1937: 170.600.000 inwoners.

Volgens de officiële statistiek wordt elke minuut een Sovjet-burger geboren, is de gemiddelde levensduur 67 jaar, worden elke dag 13.800 huwelijken gesloten en zouden het sterftecijfer lager en het geboortecijfer hoger zijn dan in het westen.

Einde aan affaire SERPHOS?

Willemstad. — Naar wij vernemen zijn in de affaire-Serphos aanhangig gemaakte gedingen en door de overheid ingestelde hoger beroepen ingetrokken. Eveneens de ter executie van de rechterlijke uitspraak vastgestelde dwangsom van ƒ 100.000.— bij de plaatselijke banken gelegde beslagen op gelden van de landelijke overheid.

Ook is een landsbesluit verschenen waarbij in beroep het tegen Mark Serphos uitgevaardigde uitzettingsbevel is vernietigd op grond dat de gronden die tot dit bevel aanleiding hebben gegeven niet langer bestaan.

Mr P. P. C. H. van de Voort, de raadsman van Serphos, verklaarde ons geen commentaar te kunnen leveren op het een en ander.

De Russische ruimteraket

Moskou. — De Russische ruimteraket moet volgens de theorie terugkeren naar de plaats, waar zij gelanceerd is, aldus heeft het Russische persbureau Tass gemeld.

Dit zou in het jaar 3113 moeten gebeuren na 125 omwentelingen om de zon.

Veranderingen in de baan van de raket door de invloed van de maan en de planeten sluiten de mogelijkheid van een botsing tussen de aarde en de raket echter uit.

Radio-Moskou heeft bekendgemaakt, dat de vooraanstaande Russische sterrekundige prof. Alexander Khabarof in Leningrad bezig is een kaart van de maan te vervaardigen met het oog op de eerste landing van een bemande raket.

Vrije Algerijnse regering wenst wederom onderhandelingen met FRANKRIJK

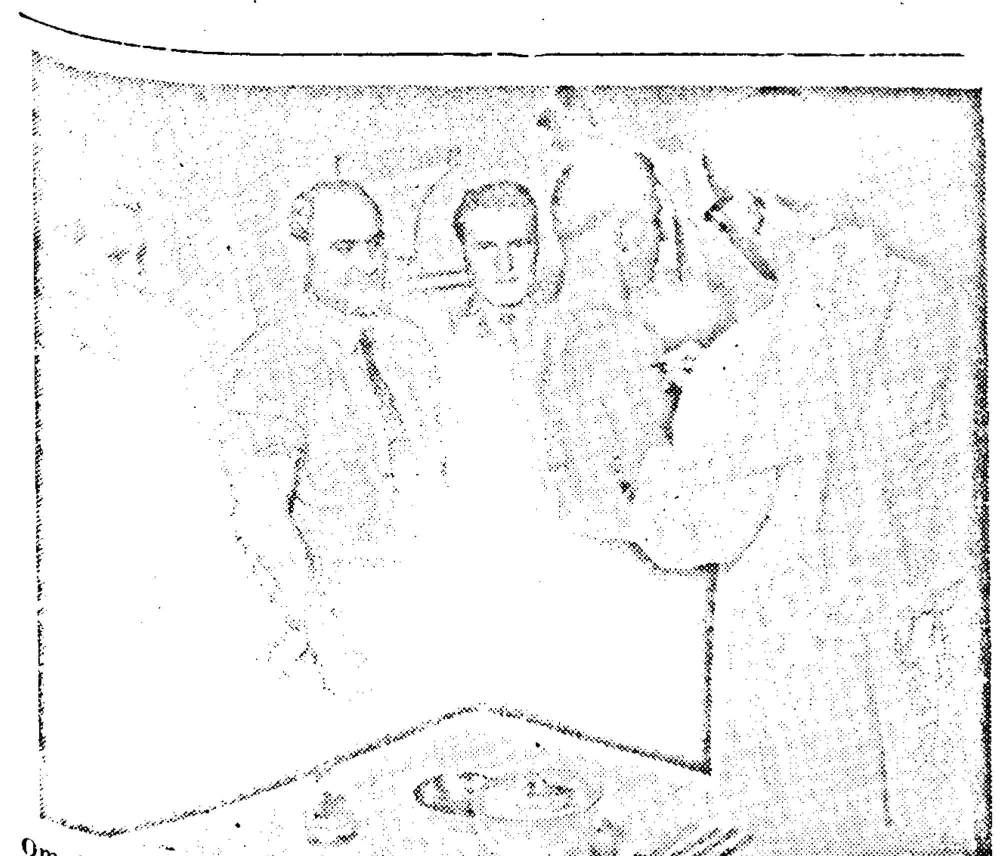
Cairo. — Het Algerijnse Nationale Bevrijdingsfront heeft Frankrijk opnieuw uitgenodigd „rechtstreekse onderhandelingen" te beginnen met zijn „voorlopige regering" om tot een „volledige regeling van het Algerijnse probleem" te komen.

Tijdens een persconferentie, die gisteren te Cairo gehouden werd, verklaarde de minister van voorlichting van de Algerijnse voorlopige regering, Mohamed Yasid, dat de recente „amnestie-maatregelen", waartoe Frankrijk is overgegaan, geen positief aspect kunnen hebben, indien zij „niet gepaard gaan met de wens van Frankrijk om rechtstreekse onderhandelingen te beginnen met de Algerijnse voorlopige regering teneinde te geraken tot een definitieve regeling van het Algerijnse vraagstuk".

Yazid ontkende, dat tussen het Algerijnse Nationale Bevrijdingsfront en Frankrijk geheime onderhandelingen zijn gevoerd. Er is geen kontakt of onderhandeling geweest, zij het rechtstreeks of via een bemiddelaar, zo verklaarde hij.

Yazid deelde voorts mee, dat geen verandering is gekomen in de houding van het Algerijnse Bevrijdingsfront wat betreft eventuele onderhandelingen met Frankrijk.

Deze onderhandelingen, zo zei hij, moeten gebaseerd zijn op de onafhankelijkheid van Algerije en plaats vinden op neutraal grondgebied.



Om de pokkenepidemie tegen te gaan, is het leger in Heidelberg overgegaan tot een massale inenting. Foto: De Duitse landmacht wordt tegen de pokken ingeënt.

Volgens Mikojan is Churchill de koude oorlog begonnen

Russische vice-premier bracht bezoek aan Wall Street

Detroit. — De Russische plaatsvervangende minister-president Mikojan heeft op het hoofdkantoor van de Fordfabriek te Detroit de Britse oud-premier Churchill ervan beschuldigd dertien jaar geleden de koude oorlog te zijn begonnen. Hij zei dit tot een aantal Amerikaanse fabrikanten. Churchill, aldus Mikojan, begon de koude oorlog in februari 1946 te Sulton in de Amerikaanse staat Missouri. Dat toenmalige Amerikaanse president, Truman, stond achter hem, aldus de Rus.

Op de vraag hoe lang zal het duren voordat het in het Russische economische stelsel mogelijk zal zijn een auto te maken voor elke arbeider, zoals in de Verenigde Staten het geval is, zei Mikojan: „heel lang".

Een direkteur van de Fordfabriek vroeg de Rus, waarom de Russen denken, dat de Verenigde Staten oorlog wensen ondanks de bewijzen, dat de Verenigde Staten vrede nastreven, antwoordde Mikojan, dat de Russen denken, dat de Amerikanen ongelijk hebben en de Amerikanen denken, dat de Russen ongelijk hebben. Salomo zou waarschijnlijk beide partijen de helft van de schuld geven, zo voegde de Rus eraan toe.

Ook werd de Russische minister gevraagd hoe het mogelijk was, dat Mikojan in 1956 in Boedapest was en daar zou hebben, dat het voor de Hongaren het beste was als de Russische troepen zich zouden terugtrekken, terwijl vijf dagen later de Russische troepen de stad binnentrokken om de Hongaarse opstand te onderdrukken. Mikojan antwoordde, dat de Russen de wettige regering te hulp gekomen en hij wees erop, dat de Amerikanen in Libanon hetzelfde hadden gedaan. Mikojan schreef de Hongaarse opstand toe aan het stoken van Amerikaanse agenten. Verder begon men te Boedapest communisten op te hangen. Hij zei, dat de regering op dat tijdstip zeer zwak was en dat mensen in de regering — hij noemde Kadar — de Russen hadden verzocht de orde te herstellen.

— Strenge veiligheidsvoorschriften zijn gisteren in New York in acht genomen toen de Russische vice-premier Mikojan naar Wall Street reed, symbool van het Westelijke kapitalisme, waar hij zou lunchen met de direktie van de eerste Nationale Stadsbank. Honderden politiemensen patrouilleerden in de straten die op Wall Street uitkomen en gedurende een half uur stond op verscheidene plaatsen het verkeer volkomen stil.

Op het laatste ogenblik week de stoet van Mikojan evenwel van de oorspronkelijke route af en betrad hij het bankgebouw door een zijingang, waardoor hij de horden verslaggevers, fotografen, radio- televisie- en filmmensen ontweek. Deze renden naar de straathoek maar zagen nog juist Mikojans rug naast die van de Russische ambassadeur in de zijingang verdwijnen.

Twee uur later reed Mikojan naar het hartje van de stad waar hij een bezoek aflegde bij Averell Harriman, Amerika's ambassadeur in Moskou van 1943 tot 1946.

Mikojan schijnt Harriman met een bezoek te hebben willen verrassen, want deze was niet thuis toen Mikojan aankwam. Pas na een minuut of twintig kwam Harriman in een auto naar huis geraced om zijn bezoeker te verwelkomen.

Harriman had een aantal vooraanstaande zakenlieden uitgenodigd. O. W. David Rockefeller van de Chase Manhatten Bank en Henry Heald van de Ford Foundation. Mikojan heeft bijna twee uur met Harriman en de andere gasten gesproken.

Harriman en zijn gasten hadden Mikojan duidelijk gemaakt dat het gehele Amerikaanse volk bij belangrijke internationale kwesties als de ontwapening en Berlijn volledig achter president Eisenhower staat.

Voorts wordt vernomen dat Harriman tegen Mikojan had gezegd, dat hij een bezoek aan Moskou zou willen brengen, als hij een visum zou kunnen krijgen. Daarop hadden functionarissen uit het gevolg van Mikojan verklaard: „U hebt geen visum nodig. Wij nodigen U hierbij uit om naar Moskou te komen". Harriman hoopt de reis in april of mei te maken.

Naarmate de Amerikaanse reis van de Russische eerste vice-premier verloopt, begint deze de figuur aan te nemen van een soort gladiator, die op zijn eentje de Verenigde Staten stormenderhand wil veroveren van de fabrieksarbeiders tot de groot-industriëlen toe, met als voornaamste wapens een glimlach en oprechtheid.

Paradoxaal genoeg boekte Mikoyan zijn grootste sukses juist bij degenen, die door het communistische bewind in zijn propaganda worden verguist, namelijk de klasse der „rotte uitbuiters", de zakenlieden en de industriëlen. Deze zijn gewonnen, zo niet door de charme dan wel door het onderwerp van Mikoyans gesprekken, die met klem pleit voor inniger handelsbetrekkingen tussen zijn land en de Verenigde Staten.

Terwijl de zakenlui verrukt zijn, blijft de gewone man zich tegenover de beroemde Sovjet-Russische toerist vijandig of onverschillig tonen en de plaatselijke pers herinnert eraan, dat „deze kleine Armeense

(Vervolg naar pag. 2)

Britse atoomgeleerde prijst het werk van Nederlandse natuurkundigen

Londen. — De voornaamste Britse atoomgeleerde Sir John Cockcroft heeft het werk van Nederlandse natuurkundigen geprezen.

Sir John die sprak over zijn aanstaand bezoek aan Delft, waar de Technische Hogeschool hem een eredoctoraat zal verlenen, zei tot een verslaggever van Reuter, dat het werk van de natuurkundigen in Nederland op zeer hoog peil staat.

Op de vraag wat hij dacht van Nederlands vorderingen op het gebied van de atoomenergie, zei Cockcroft: „Het is moeilijk de omvang daarvan nu vast te stellen. Het is daar nog te vroeg voor".

Sir John zei zeer verheugd te zijn over de eer die de Technische Hogeschool te Delft hem bewijst.

Sir John Cockcroft vertrekt dezer dagen naar Ankara, waar hij besprekingen zal voeren over de toekomst van het opleidingsinstituut voor atoomenergie van het pact van Bagdad.

OOK WESTDUITSE REDERS BETALEN TOL AAN DALENDE VRACHTENMARKT

Voor nieuwe schepen is er thans geen emplooi

(Van een corespondent in Bonn)

Het ministerie van Verkeer afdeling zeescheepvaart heeft becijferd, dat meer dan 333.000 b.r.t. Westduitse scheepsruimte wegens gebrek aan emplooi is opgelegd. Het ministerie heeft de vrees uitgesproken, dat er voorlopig nog geen verbetering in deze situatie zal komen. Het totale aanbod aan vracht, vooral in het transatlantische steenkolen- en graanvervoer, ligt nog altijd onder de aangeboden scheepsruimte. De tarieven in de tankvaart blijven dalen (als gevolg waarvan de grote oliemaatschappijen in Westduitsland de stookolieprijzen hebben verlaagd en daardoor een nog sterke druk uitoefenen op de steenkolen-situatie in de Bondsrepubliek, die grote, onafgenomen voorraden aan de mijnen heeft).

Begin 1958 waren 20 schepen met een tonnage van 73.000 ton opgelegd, begin maart was het aantal opgelegde schepen gestegen tot 82 met een totaal tonnage van 265.000 ton en eind maart zelfs tot 100 scheppen met een draagvermogen van 333.000 ton. Het totale tonnage van de Westduitse handelsvloot beloopt 3,7 miljoen ton.

Waarschijnlijk zal de „milde crisis" op de vrachtenmarkt zich, naar het oordeel van het ministerie van verkeer, ook doen gelden in de lijnvaart.

Het Westduitse weekblad „Der Spiegel" meldde, dat de directies van de twee grootste Westduitse rederijen, de „Norddeutsche Lloyd" en de „Hamburg-Amerika-Linie" de managers van de vrachtkantoren in het binnenland naar Hamburg heeft ontboden om een propaganda-campagne te ontwikkelen onder de exporteurs. De bedoeling daarvan is laatstgenoemder aan te sporen om juist nu hun goederen met Westduitse schepen te verzenden.

De opkomende flauwte in de wereldeconomie heeft op bijna alle grondstofmarkten geleid tot toegenomen voorraden, dalende prijzen en een verminderde consumptie. De grootste klanten van het bulk-vervoer —de oliemaatschappijen, kolenimporteurs en hoogovenbedrijven — hebben zich zodanig met grondstoffen ingedekt, dat zij voorlopig geen invoer nodig hebben.

Naar van ondernemerszijde wordt vernomen zijn de voorraden kolen en cokes bij de steenkolenmijnen in West-Duitsland reeds gestegen tot 3,64 miljoen ton. De laatste tijd is het tempo van de stijging der voorraden aanzienlijk toegenomen. Dit geldt voornamelijk de steenkolenvoorraden. Dit is een gevolg van produktiebeperkingen in de staalindustrie.

Minder ontwikkelde landen, die minder grondstoffen exporteren, kunnen niet zoveel industrie-goederen meer importeren. Daardoor snijdt op de vrachtenmarkt het mes aan twee kanten.

Enkele Westduitse rederijen zijn, volgens „Der Spiegel", bijzonder zwaar getroffen. De Lübecker reder Oldendorff heeft voor het eerst na de oorlog zijn gehele Noord-Oostzeevloot van 10 vrachtschepen uit de vaart genomen. De „Hugo Stinnes Tranzozean Schiffart G.m.b.H." in Hamburg heeft kortgeleden zijn bijna 15.000 ton metende, modernste motorschip „Hugo Stinnes", dat pas het vorige jaar in dienst werd gesteld, opgelegd. Ook in Bremen hebben verschillende rederijen de ketels hunner schepen laten doven.

De nerveus geworden reders zijn nu ineens tot het besef gekomen, dat zij on het gebied van de nieuwbouw van schepen in de afgelopen jaren te veel hooi op hun vork hebben genomen. Door de reeds vele jaren geleden gegeven bouwopdrachten — enkele werven hebben tot en met 1963 volle orderboeken — lopen er nog steeds nieuwe schepen van stapel, waarvoor eigenlijk van het begin af aan al geen emplooi meer is, zoals b.v. voor het op 6 januari j.l. door de „Vulkanwerft" te Bremen opgeleverde tankschip „Grena", die onmiddellijk na aankomst in de thuishaven Bergen (Noorwegen) in de mottenballen werd gelegd.

Nieuwe bouwopdrachten zijn intussen het laatste half jaar niet meer aan de werven verstrekt. Verschillende reders pogen zelfs van vroegere bouwopdrachten af te komen, hetgeen over het algemeen een kostbare onderneming is. Tot de reders, die bij Westduitse werven hun opdrachten annuleerden, behoort de Griek Onassis, die de contracten voor drie tankschepen liet verscheuren.

Geslaagd

Den Haag. — Aan de Rijksuniversiteit te Groningen slaagde voor het kandidaatsexamen Geneeskunde 2 A de heer H. T. Jonckheer.

J.P.F.-Canasta-Drive

Willemstad. — Uitslag van de gisteravond in J.P.F. gehouden Canasta-drive.

1e prijs: heer en mevr. Faulborn: 9.435 pt.

2e prijs: heer en mevr. Samson: 3.535 pt.

3e prijs: dames Bos Verschuur-Hazelhoef: 2.270 pt.

De eerstvolgende drive wordt gehouden op 28 januari a.s.

Aardige attentie

Willemstad. — Evenals vorig jaar heeft de KLM aan alle jongens en meisjes die een prijs wonnen bij de door de regering georganiseerd opstellenwedstrijd over het Statuut een KLM reistasje beschikbaar gesteld.

RUBY RAY terecht

Willemstad. — Van de Kinder- en Zedenpolitie vernamen wij, dat de 14-jarige Ruby A. Ray, van wie enige dagen geleden opsporing werd verzocht, thans terecht is.

In een brief, die zij voor haar verdwijning had achtergelaten, had Ruby meegedeeld, dat zij Curaçao zou verlaten. Dit bleek niet het geval te zijn, want zij werd op Curaçao teruggevonden.

VAN DER STAM krijgt Schadevergoeding

Oranjestad. — Gisteren werd door de Rechter in eerste aanleg vonnis gewezen in een Civiel geding, dat door allerlei omstandigheden nagenoeg zes jaar slepende bleef.

Het ging om een geschil tussen de vroegere huurder van het Strand hotel, de heer van der Stam en de eigenaars van de gebouwen.

Toen destijds het Strand hotel tijdelijk door de overheid gesloten werd in verband met onvoldoende sanitaire voorzieningen, stelde huurder van der Stam de eigenaars van het hotel aansprakelijk voor de schade.

In eerste instantie kreeg de heer van der Stam gelijk, maar bepaalde de rechter nog niet de grootte van de te betalen vergoeding.

Gisteren werd in een laatste op Aruba door mr. Immerzeel gewezen, maar door mr. van Gent voorgelezen vonnis de schadevergoeding vastgesteld op f. 11.985.—

De eigenaars van het hotel werden ter zitting vertegenwoordigd door praktizijn Doesberg en de heer van der Stam werd in de loop der jaren door niet minder dan vier rechtsgeleerden bijgestaan.... Aan mr. Frank Hartong viel de eer te beurt het proces tot een (goed) einde te leiden.

Er bestaat nog een mogelijkheid tot hoger beroep....

Intussen zijn er in de loop der jaren heel wat processen rond het Strand hotel gevoerd.... Een vorige exploitant eindigde zijn werkzaamheden daar eveneens met een proces (dat ook door deze gewonnen werd) en gistermorgen begon de behandeling van een nieuwe zaak tegen nog weer een andere bedrijfsleider....

Het LIMBURGSE CARNAVAL

Oranjestad. — Al eerder schreven wij over het initiatief van een aantal op ons eiland wonende Limburgenaare om een eigen carnaval te vieren.

Vast staat nu dat dit super carnavalsfeest op 7 februari zal worden gevierd in het Strand hotel. Behalve Limburgers, die natuurlijk allemaal worden verwacht zijn ook anderen welkom. De enige voorwaarde is dat men van pret maken houdt en.... dat men tijdig een kaartje koopt. Men kan zich vanaf heden van kaarten voorzien bij de heren Frans Schol (Pepsi Cola), Wim Schol (Mercurius trading), Sjef van Wegberg (Fergusonstraat), Zawolkowski, (Rondweg) en Leo Moore, Citroenstraat.

WIE IS DE GELUKKIGE?

nr	23586	f	500,—
1e	23587	„	35.000,—
nr	23588	„	500,—

(ARUBA)

nr	16050	f	400,—
2e	16051	„	10.000,—
nr	16052	„	400,—

(CURACAO)

nr	194	f	300,—
3e	195	„	5.000,—
nr	196	„	300,—

(CURACAO)

nr	6198	f	200,—
4e	6199	„	2.500,—
nr	6200	„	200,—

(CURACAO)

nr	22907	f	100,—
5e	22908	„	1.000,—
nr	22909	„	100,—

(ARUBA)

BIJZONDERE PRIJZEN: nr 3247 — 5367 — 13098 — 13571 — 19527

PRIJZEN VAN f 500,—: nr 430 — 1754 — 3025 — 3388 — 3392 — 4171 — 4431 — 6917 — 6930 — 7786 — 8444 — 9650 — 9750 — 11126 — 11792 — 12626 — 13283 — 14036 — 14520 — 15596 — 15842 — 18974 — 21196 — 22198 — 24886.

PRIJZEN VAN f 250,—: nr 2267 — 2497 — 2786 — 3063 — 3073 — 4213 — 7445 — 8104 — 8422 — 9815 — 9885 — 11559 — 11926 — 12145 — 12821 — 13844 — 14665 — 15343 — 1582 — 15923 — 18356 — 22544 — 2311[illegible] — 23428 — 24341.

PRIJZEN VAN f 100,—: nr 300 — 433 — 510 — 608 — 668 — 697 — 90[illegible] — 1430 — 1612 — 1831 — 1960 — 221[illegible] — 2236 — 2252 — 2341 — 2532 — 262[illegible] — 2648 — 2849 — 2974 — 3422 — 372[illegible] — 3747 — 3842 — 4310 — 4604 — 464[illegible] — 4764 — 5089 — 5105 — 5811 — 617 — 6225 — 6780 — 7368 — 7802 — 802[illegible] — 8125 — 8137 — 8391 — 8457 — 907[illegible] — 9118 — 9354 — 9581 — 9636 — 984 — 10285 — 10539 — 10677 — 1073[illegible] — 10759 — 11106 — 11123 — 1114[illegible] — 11161 — 11283 — 11361 — 1151[illegible] — 11637 — 11760 — 11980 — 1202[illegible] — 12402 — 12959 — 13022 — 1312[illegible] — 13373 — 13415 — 13603 — 1372 — 14189 — 14440 — 14546 — 14690 — 14990 — 15040 — 15120 — 15338 — 15487 — 15626 — 15880 — 16073 — 16192 — 16238 — 16282 — 16376 — 16856 — 16896 — 16969 — 16971 — 17095 — 17228 — 17301 — 17383 — 17518 — 17628 — 17629 — 17765 — 18323 — 18790 — 18814 — 18860 — 18868 — 19058 — 19166 — 19244 — 19690 — 19875 — 20357 — 20564 — 20634 — 20657 — 20796 — 20797 — 20820 — 20983 — 21343 — 21430 — 21825 — 21959 — 22565 — 22838 — 23082 — 23143 — 23275 — 23378 — 23399 — 23493 — 24212 — 24571 — 24773 — 24797 — 24865 — 24887.

Dr. G.A. van Poelje verlaat Raad van State

Den Haag. — Staatsraad dr G. A van Poeltje, voor de Antillen geen onbekende, zal aan het eind van deze maand de Raad van State verlaten wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. De Heer van Poeltje is oud- buitengewoon hoogleraar aan de Nederlandse Handelshogeschool te Rotterdam, oud-secretaris-generaal van het departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, oud-directeur-generaal van het Onderwijs. Hij is een groot kenner van het gemeenterecht en publiceerde zeer veel op het gebied van administratief recht, bestuurskunde en bestuursrecht.

Herhaaldelijk is hij opgetreden als prae-adviseur over juridische en bestuursrechtelijke onderwerpen o.a. voor de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

Hij was voorzitter van de „Commissie van Poeltje", betreffende de zelfstandigheid der Eilandgebieden van de Nederlandse Antillen (ook genaamd de „Aruba-Curaçao-Commissie").

„ULYSSES"

Duizenden jaren geleden verzon een blinde Griekse dichter het verhaal van een groot krijgsman en matroos, die een oorlog won en daarna tien jaren lang over de Middellandse Zee rond zwalkte, al maar door pogend zijn vrouw en zoon, die hij had achtergelaten, terug te vinden.

Paramount Pictures heeft thans dit heldendicht verfilmd. De rolprent „Ulysses", waarin Kirk Douglas (Ulysses), Sylvana Mangano (Penelope), Anthony Quin (Antinous) en Rossana Podesta (Nausica) de hoofdrollen vervullen, is er een van de bovenste plank.

De Italiaanse producers Dino de Laurentiis en Carlo Ponti staan borg voor een buitengewoon prachtige verfilming van dit groots heldenverhaal.

Van hedenavond af wordt deze film in Cinelandia vertoond.

Gaza. — De militaire bestandscommissie van de Verenigde Naties is gisteren bijeen geweest en heeft Israel berispt wegens „schending van het luchtruim der Verenigde Arabische Republiek" op 8 januari jongstleden.

Bestuurscollege biedt diner aan

Willemstad. — Gisteravond bood het Bestuurscollege aan de Heren K. Chorley, Th. Mc Caskey en D. Cocke van „Colonial Williamsburg Inc. die van advies gediend hebben over grotere aantrekking van het toerisme voor en hun dames een diner aan in het Hotel Avila. Behalve de leden van het Bestuurscollege zaten nog aan de bestuursleden van de Stichting Monumentenzorg, en de fractievoorzitters van de partijen in de Eilandsraad.
Hedenmorgen zijn de Heren naar de Verenigde Staten teruggekeerd.

Zoekgeraakt meisje terecht

Willemstad. — Gisteren bereikte de politie een mededeling dat het meisje — Ruby Ray — dat sinds 6 januari spoorloos was zich in een huis te Hato bevond. Zij werd daar door de politie aangetroffen en vertelde dat zij door haar oom daar naar toe was gestuurd. De politie heeft de zaak in onderzoek.

MIKOJAN .....

(Vervolg van pag .1)

koopman bloed op zijn handen heeft".

Intussen kan Mikoyan zich gelukkig prijzen met zijn bezoek aan New York. Hij heeft zich met evenveel gemak en handigheid tussen de wolkenkrabbers bewogen, als ware hij tussen de vergulde koepels van het Kremlin, en men begint te begrijpen, waarom hij de enige van de „oude" Bolsjewieken is, die niet is weggewerkt.

In het grote warenhuis „Macy's" de eerste etappe van „Cook's Tour" van Mikoyan, liet deze zich van zijn commerciële kant kennen en informeerde naar de prijzen van tal van artikelen. In de meubelafdeling beproefde hij de fauteuils. Hij merkte op: „In Rusland trachten wij lichte en moderne te maken". Hij was verbaasd over de Amerikaanse dassen, die hij „te opzichtig" oordeelde.

Later drong de stoet van twintig Caddillacs, begeleid door een motorbrigade, „Wall Street" binnen. Mikoyan was de gast van de „National City Bank" aan een diner van zakenlui. Journalisten werd de toegang tot de eetzaal ontzegd en men weigerde zelfs de lijst van genodigden bekend te maken. Het enige dat men wist was, dat het er dertig waren. Het menu van de maaltijd deed aan het streven naar co-existentie niets tekort: Caviar en biefstuk.

Een der bankers zeide later: „Uit een oogpunt van zakendoen, weet Mikoyan er alles van. Bovendien maakte hij op ons de indruk van iemand, wiens missie is goede wil te kweken".

Buiten het gebouw liep een groep betogers op en neer, terwijl ruim honderd agenten een oog in het zeil hielden. Zij zwaaiden met borden, waarop o.m. deze inscriptie voorkwam: **„De grootste bandiet ter wereld ontvangt de eerbewijzen van de grootste bankiers ter wereld".**

De wens van de „Nationail City Bank" om alle publiciteit te vermijden ter gelegenheid van deze ontvangst, had een averechts resultaat. Tussen kwart over twaalf, het tijdstip, waarop de maaltijd aanving, en drie uur, het sluitingsuur van de banken, ontving de „National City" honderden telefoontjes van woedende klanten, die hun bankrekening wilden opzeggen.

In de namiddag maakte Mikoyan ten huize van oud-gouverneur Harriman van New York kennis met andere Amerikaanse miljardairs. Mikoyan dronk Amerikaanse vodka en het smaakte hem goed.

Het New Yorkse uitstapje van Mikoyan eindigde met een groot feestmaal in het Waldorf-Astoria-Hotel, waar ongeveer duizend zakenlui zijn tafelrede met een applaus beloonden, terwijl op straat een groot aantal betogers tegen zijn aanwezigheid protesteerde.

De New Yorkse politie hield de menigte in bedwang en er speelden zich geen tonelen af zoals te Cleveland en te Chicago. Er gebeurde wel een ongeluk: een voorbijganger werd gewond door een agent op een motorfiets, die de macht over het stuur verloor.

OPROEPING

De Houder van polis van levensverzekering no. 1914.2126 der N.V. Levensverzekering-Maatschappij, van de Nederlanden van 1845, gevestigd te 's-Gravenhage (Nederland), wordt bij deze opgeroepen zich bij de Directie van het kantoor te Willemstad, Pietermaai 19 (Curaçao) van genoemde N.V. kenbaar te maken vóór 29 Jan. 1959, zullende anders van bedoelde polis een duplicaat worden afgegeven, waardoor de oorspronkelijke polis waardeloos wordt.

Trust Maatschappij Curacao II

Ondergetekende berichten dat vanaf 14 dezer te hunnen kantore het interimdividend over 1958 betaalbaar is met Nf. 60.— per bewijs van TIEN Trustcertificaten, minus 15% dividendbelasting en ½% provisie, tegen inlevering van dividendbewijs No. 57.

Maduro & Curiel's Bank N.V.

Dankbaar aan God en met grote vreugde geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje en zusje

Gudule Marie Isabelle

fam. Capello-Horsmans
Curacao, 14 jan. 1959

Tijd.: St. Elisabeth Gasthuis, kamer 128

De Secretaris-generaal van de Ver. Naties en zijn achtste bezoek aan ISRAEL

(Van onze korrespondent in Israël)

„Mag ik U voorstellen aan een terrorist?" zo introduceerde Ben Goerion op de vroege en koude Negew-ochtend om zeven uur zijn vriend Jehosjoe'a Cohen, stichter en veteraan van de kibboets Sdé Bokèr, aan Hammarskjold, toen zij aan hun frisse ochtendwandeling van zeven kilometer begonnen.

Jehosjoe'a Cohen was in de laatste jaren van het Britse Mandaat lid van de Stern-groep, die zich met gebruikmaking van gewelddadige middelen tegen het Britse regiem had verzet. Thans is hij het hart en de ziel van de Negew-kibboets Sdé Bokèr, waarvan Ben Goerion een lid is. Cohen en zijn tienjarige zoon waren de enige „gewone burgers", die uitgenodigd waren aan de historische ochtendwandeling door de woestijn deel te nemen

Het jongste bezoek, dat het achtste was dat de secretaris-generaal zojuist aan Israël heeft gebracht, is stellig het meest geslaagde van de gehele reeks geworden. De atmosfeer was ontspannen, doordat geen onmiddellijke grensincidenten of soortgelijke complicaties onmiddellijke aandacht eisten, zoals alle vorige keren het geval was geweest. En daardoor was de mogelijkheid geschapen om Hammerskjold dit maal naast de politieke besprekingen de mogelijkheid te bieden enerzijds als een gewoon geïnteresseerd bezoeker iets van het nieuwe Israël te laten zien en anderzijds in de geheel ongewone atmosfeer van Ben Goerion's kibboets de besprekingen ontspannen en daardoor met bredere achtergronden te voeren.

In Jeruzalem had de secretaris-generaal dit maal gelegenheid een uitgebreid bezoek aan de Hebreeuwse Universiteit te brengen op de nieuwe van bouwactiviteit gonzende campus aan de westkant van de stad.

Het grootste deel van het bezoek bracht Hammarskjold door in de kluis, waar de Rollen van de Dode Zee tentoongesteld zijn. Dr. Jigael Jadin, zoon van de ontdekker der rollen, wijlen Professor A. Sukenik, hield een voordracht, waarbij Hammarskjold van veel kennis van zaken blijk gaf.

Ondanks de „bezetting" van de Universiteits-terreinen met tientallen politie-agenten, bewapend met de Oezi-machinepistolen, ging het gewone leven normaal voort. Vele studenten hadden gelegenheid de vriendelijk glimlachende blonde Zweed van nabij te bekijken en spraken hun oordeel uit in de waarderende betiteling „bachoer nechmad" — een aardige jongen.

In het Weizmann-Instituut te Rechovot had in het bijzonder het kernfysisch onderzoek zijn aandacht. Door de professoren A. Katzir, Amos de Shalit en I. Berenblum liet de secretaris-generaal zich de werking van de Van der Graaff atoom-reactor verklaren.

En na bezichtiging van het Instituut voor Woestijn-Research in Beër Sjeva legde Hammarskjoeld een korte verklaring af: „Wanneer men over het Midden Oosten, over de Sinai en over de Negew vliegt, dan heeft men duidelijk het grote vraagstuk voor zich hoe in deze woestijngebieden een steeds groeiende bevolking te voeden. Het was voor mij een bemoedigende ervaring vandaag de mensen te kunnen ontmoeten, die zich wijden aan de taak deze dorre gebieden tot leven te wekken en om de energie te zien, waarmede zij zich aan deze taak geven".

En daarop ging het rechtstreeks door naar Sdé Bokèr, zo'n vijftig kilometer zuidelijk van Beër Sjeva door het dorre land, waar de kibboets en zijn velden al van verre een baken vormen door het groen, dat zij midden in de woestijn hebben gebracht.

Ontvangen door de premier en door mevrouw Paula Ben Goerion begaf het gezelschap zich nog voor het avondmaal voor de eerste bespreking naar de barak van de Ben Goerions, welke behuizing zich van buiten in niets onderscheidt van de sobere houten barakken, die tezamen de woestijn-kibboets vormen.

Omstreeks zeven uur nodigt mevrouw Paula Ben Goerion het gezelschap uit in de eetzaal van de kibboets het avondmaal te gebruiken. Aan Generaal Carl van Horn, chef van de United Nations Truce Supervision Organization vraagt zij glimlachend of hij wel een kibboets-eetzaal wil trotseren". De generaal springt in de houding en antwoordt: „Ik verwacht Uw orders", waarop mevrouw Ben Goerion riposteert. „Er bestaan hier geen orders en als U morgenochtend ook wilt komen ontbijten bent U hartelijk welkom."

Aan weerszijden van de deur van de houten barak staan twee soldaten op wacht, als Ben Goerion en zijn echtgenote met in hun midden de secretaris-generaal naar buiten gekomen, gevolgd door hun gezelschap.

In de inmiddels gevallen avond knipt de premier een zaklantaren aan om zijn gast bij te lichten op weg naar de eetzaal. Straatverlichting is er nog niet in de kibboets.

Het merendeel van de kibboetsleden is al aan de maaltijd als het gezelschap de eetzaal binnenkomt. Nauwelijks enige aandacht wijden zij aan hun hoge gasten. Het enige bijzondere van de avond is, dat in een ruime hoek een grote tafel voor het gezelschap is gereserveerd en dat als toevoeging aan het schaarse kibboets-servies papieren servetten zijn neergelegd. De maaltijd is het avondmaal van de kibboets: bruin brood, margarine, thee, haring, radijs, olijven, sinaasappelen, witte kaas.

Voor de nacht is de secretaris-generaal de gast van de Ben Goerions in hun barak. De rest van het gezelschap keert terug naar Beër Sjeva. Buiten staan de twee soldaten met hun Oezi-pistolen in de aanslag.

De volgende morgen om zeven uur, direct na het ontbijt, begonnen Ben Goerion en zijn gast aan hun fikse morgenwandeling van zeven kilometer, slechts door enkelen vergezeld.

Het werd een wandeling waarbij vele onderwerpen van verstrekkende aard in een volmaakt ongedwongen onderlinge uitwisseling van gedachten aangeroerd werden. De wijde horizonnen van de Negew, zijn bruine gesteenten en gele zandvlakten vormden het decor van de wonderlijkste conferentiekamer waarin een chef der Verenigde Naties ooit met een regeringshoofd heeft geconfereerd.

En de resultaten van dit alles? Directe resultaten zullen niet aan te wijzen zijn, zij werden ook niet verwacht. Maar van niet te onderschatten betekenis is, dat Israël de secretaris-generaal thans ook een keer in zijn wetenschappelijke instituten heeft kunnen ontvangen, zonder de onmiddellijke druk van agressie en geschonden overeenkomsten. En dat de chef van de V.N. met de chef van Israëls regeringsteam eens zonder veel protocol hebben kunnen spreken over brandende kwesties niet alleen, maar veelmeer over de grote vraagstukken waarvan de brandende kwesties altijd de erupties vormen. Hammerskjold heeft iets leren kennen van de „Israël way of life", Ben Goerion en hij hebben niet als vechtende politici tegenover elkaar gezeten, maar als mannen, die in de vreugde van een geheel nieuwe ervaring wilden pogen elkaar beter te begrijpen.

Het is ondenkbaar, dat Hammerskjold in januari 1959 niet een veel ruimer begrip voor Israëls streven heeft, dan hij in december 1958 heeft gehad. Door een alleszins gedenkwaardig nieuwjaars-bezoek.

Internationaal tête à tête in de kibb s. Mevrouw Paula Ben Goerion en de secretaris-generaal bij het avondmaal in Sdé Bokèr. Op tafel de radijzen en de sinaasappelen van de eigen velden. En verder het plastic en het aluminium van de sobe e kibboets-eetzaal, waar de secret ris-generaal zich zeer thuis voelde.

Katholieke Arbeiders Jeugd steunt Afrika

Utrecht. — De leden van de Katholieke Arbeidersjeugd in Nederland dragen ieder één uur van hun loon af als bijdrage tot de financiering der aktiviteiten van de organisatie in Afrika. Sommige afdelingen van de Arbeidersjeugd werken nu samen met Nederlandse missionarissen in Oost-Afrika. Op 17 februari as. zullen de Z.E. heer A. Huyboom, landelijk aalmoezenier en Gerard van Bakel van de K.A.J., naar Oost-Afrika gaan ter voorbereiding van de uitzending van nieuwe ploegen (N.C.).

Rome. — Dezer dagen heeft het Italiaanse Constitutioneel Gerechtshof de veroordeling bevestigd van een man, die schuldig bevonden en veroordeeld was door een lager gerecht wegens het in het openbaar profaneren van een kruisbeeld.

He Hof bevestigde het vonnis, waarbij Giuseppe Fumarolo in het Zuiditaliaanse stadje Martina Franca veroordeeld werd wegens het spuwen op een kruisbeeld. Het Hof overwoog, dat deze handeling een verstoring opleverde van de openbare orde, omdat het katholicisme de godsdienst met verreweg het grootste aantal aanhangers in Italië is en iedere belediging van die godsdienst wijdverspreide reakties kan hebben.

Het Hof overwoog ook, dat het Fumarolo vrij staat de godsdienst aan te hangen, die hij belieft. Doch hij is niet vrij om zijn vijandigheid tegenover een andere godsdienst in het openbaar en op een beledigende en denigrerende wijze te tonen.

(N.C)

H. Vader trakteerde kinderen

Vatikaanstad. — Op het feest van Driekoningen (6 januari) zijn in opdracht van de H. Vader aan alle Vatikaanse employees, die een gezin met kinderen hebben, speciale geschenken gegeven voor de kinderen. Traditioneel wordt in Italië op Driekoningen aan de kleintjes geschenken gegeven. Dit gebruik is geïnspireerd door het bezoek van de drie wijzen, die geschenken meebrachten voor het Kind Jezus (N.C.).

Groot tekort aan autochtone priesters

Eigen groot-seminarie voor West-Pakistan

Filosoficum geopend door Mgr. J. Cordeiro, aartsbisschop van Karachi



Mgr. J. Cordeiro spreekt genodigden, docenten en leerlingen toe bij de opening van het filosoficum, het eerste gedeelte van het nieuwe groot-seminarie voor West-Pakistan.

(Van een bijzondere medewerker)

In de afgelopen drie jaren werd in de geschiedenis van de missie-activiteit in West-Pakistan een nieuw hoofdstuk geschreven. De bisschoppen van dit uitgestrekte gebied — van de Arabische Zee tot de Himalayas — probeerden reeds sinds enige tijd te komen tot de oprichting van een Regionaal Groot-Seminarie, zodat het niet meer nodig zou zijn de studenten naar Kandy (Ceylon) of Mangalore (Indië) te sturen. In 1955 werden deze pogingen met succes bekroond. De Nederlandse Franciscanen hadden reeds in 1940 in de woestijnachtige omgeving van Karachi een studiehuis geopend en aan hen werd de verantwoordelijke taak opgedragen het nieuwe seminarie op te richten en te leiden. Begin augustus 1956 werden de eerste vier studenten gastvrij in het studie-klooster opgenomen. In 1957 groeide dit getal tot acht en in 1958 tot zeventien. Tien Franciscaanse paters en fraters volgen nu eveneens de lessen. Christus Koning is de patroon van dit regionale seminarie, dat de spreuk „Heraut van de Grote Koning" in zijn wapen voert.

De huisvesting van het seminarie in het Franciscaanse studie-huis kon uiteraard slechts tijdelijk zijn. Spoedig werd daarom aan bouwen gedacht. Een Italiaanse architect, dr. E. Lizioli, werd bereid gevonden een gebouw te ontwerpen. In Pakistan heeft een architect speciale problemen. De bries, die van de zee komt, is een kostbaar geschenk en mag een levens- en studievoorwaarde genoemd worden. Men bouwt dus „op de bries" en vermijdt gecompliceerde constructies, die de warmte ondraaglijk zouden maken. Min of meer rechtlijnige gebouwen met beperkte diepte zijn het ideaal, en een veranda, waarop de kamers en de zalen uitkomen, houdt de zon op een afstand. Besloten werd vier afzonderlijk een ongeveer parallel-lopende secties op te richten. Dichtbij het Franciscaanse studie-klooster komt het hoofdgebouw te liggen, waarin de kamers van de Rector, de Spiritualis en de Procurator alsook de bibliotheek, refter, klaslokalen enz. ondergebracht zullen worden. Op korte afstand van dit gebouw zal het theologicum verrijzen en in de uiterste hoek van het terrein staat nu als eerste realisatie het filosoficum. Tussen beide laatste gebouwen, maar iets naar de buitenkant is een kapel geprojecteerd. Overdekte gaanderijen zullen dienen als verbinding en beschutting tegen de woestijnzon. Het geheel wordt in moderne stijl uitgevoerd; ruime ramen zullen de bries binnenhalen en een goed gekozen kleurenschema zal elke saaiheid aan de rechte lijnen ontnemen.

Missie-problemen in een Mohammedaans land

De afzonderlijke gebouwen zullen „living and working units" zijn. De theologen en filosofen zullen ieder hun eigen tehuis hebben. Het hoofdgebouw en de kapel zijn de „working units" waar wetenschap en wijsheid, meditatie en eredienst beoefend zullen worden. Door aan elk gebouw een eigen doel te geven wordt een massa-geest vermeden, wat aan levenswijze van de toekomstige priesters ten goede zal komen. Initiatief en zelfstandigheid zullen een priester in Pakistan moeten kenmerken. Dagen en dagen zal hij rondtrekken in het eindeloze zand van Sind of Baluchistan, in de verzengende vlakten van de Punjab, in de heuvels en bergen van Waziristan en de Noord-West Provincie. Hij zal leraar zijn aan scholen, waarvan de meeste leerlingen Moslim zijn en hij zal weinig direct geestelijke inspiratie in zijn werk vinden. Het kan hem ook overkomen een grote stadsparochie te mogen leiden zonder de hulp van voldoende medewerkers. Persoonlijke sterkte en initiatief zullen zeker de priester — Pakistani door geboorte of adoptie — moeten sieren.

De huidige groep studenten maakt het de staf van professoren niet gemakkelijk om het ideaal, dat in de bouwplannen reeds ligt uitgedrukt, te verwerkelijken. De meerderheid behoort tot de Goanese gemeenschap, die van het meer dan 1500 kilometers verwijderde Goa naar de grote steden van Pakistan emigreerde. Zij komen vooral uit Karachi en Lahore en spreken Engels (in uitzonderlijke gevallen ook nog Konkani, de taal van Goa). Urdu, de lingua franca van West-Pakistan, is ook voor hen een vreemde taal, nog afgezien van de vele andere talen dit dit land rijk is, zoals Punjabi, Sindhi, Makrani, Pushtu etc. Hun mentaliteit is sterk westers en een levend contact met de Moslims, de grote meerderheid, hebben zij niet. Ditzelfde geldt voor de Nederlandse Franciscaanse fraters die aan dit seminarie studeren. Maar ook de eerste Punjabi roepingen, die in Pakistan zullen werken, bevinden zich onder de studenten. Zij spreken Punjabi en hebben een goede — soms zelfs literaire — kennis van het Urdu. Zij komen uit een milieu vanwaaruit de Islam veel begrijpelijker is en zij staan dichter bij de cultuur van dit land. Een goede kennis van de Islam, en vooral ook van de lokale Islam die zo sterk verschilt van de orthodoxe Islam, is met het beheersen van het Urdu een kernvoorwaarde voor een persoonlijke aanpak en volharding in het werk. Deze twee idealen zullen door de meeste studenten slechts door hard werk en studie bereikt kunnen worden en eisen van de professoren en bewuste instelling in hun onderricht.

Het feit dat West-Pakistan een overwegend Moslim-land is, stelt dus aparte eisen aan de staf en studenten. Het is een verheugende omstandigheid te mogen vaststellen, dat de vijf bisschoppen van West-Pakistan hun volle medewerking op dit belangrijke punt gegeven hebben. Hoewel er meer dan genoeg vraag is naar jonge krachten hebben de bisschoppen toch besloten het vijfde jaar theologie verplichtend te maken. Het is een uiterst praktisch jaar, waarin Pastorale Theologie en Pakistania, Islam (vooral de moderne stromingen en de secten waaraan Pakistan zo rijk is), Urdu literatuur, Missiologie, Missierecht, Welsprekendheid en Katechese beoefend worden. Daarnaast krijgen de jonge priesters volop gelegenheid te werken onder de katholieken van Karachi. Momenteel geven zij godsdienstles in St.-Lawrence High School, preken in het Engels en Urdu op zondagen in verschillende parochies en nemen deel aan het werk in de parochie van St. Francis, die wel eens de moeilijkste parochie van heel Azië genoemd wordt. Niet alleen gedurende het vijfde jaar theologie, maar ook tijdens het hele curriculum van filosofie en theologie wordt met de speciale situatie rekening gehouden.

Veel problemen van theologie en philosophie zijn gemeenschappelijk aan Islam en Christendom en kunnen daarom van beide kanten belicht worden. Ook in de bijbelstudie kunnen interessante aanknopingspunten gevonden worden zoals de figuren van de grote Patriarchen en andere persoonlijkheden van het Oude Verbond, die ook aan de Muslims dierbaar zijn, en de voorspellingen betreffende de komst van Mohammed, die de Moslims in het Oude Testament lezen. In de Apologetiek vindt een beschouwing over de figuur van Christus in de Islam haar plaats. De Kerkgeschiedenis verlegt het accent naar de missiegeschiedenis in de mohammedaanse landen en in het nabije en zo verwante Indië. Bovendien wordt tijdens de filosofie gedurende een jaar een cursus van twee uren per week gegeven over de Islamologie. Het leven van Mohammed, het ontstaan en de inhoud van de Koran, de traditie, de wet, de gebruiken, de mystiek en de geschiedenis van de controverse Islam-Christendom zijn slechts enkele van de onderwerpen die hier ter sprake komen. Steeds wordt rekening gehouden met de lokale toestand in Pakistan; zo komt bv. bij de exegese van de Koran de methode van Maulana Maudoodi een ereplaats toe en bij de mystiek moeten de religieuze orden, die in Pakistan bloeiden en nu nog in sterk verwaterde vorm voortleven, vermeld worden. Ook tijdens de studie van de theologie wordt de Islam bestudeerd, want gedurende twee jaren zullen de studenten „Islamic Reading" doen. Teksten uit de Koran, Traditie en de werken van grote filosofen en theologen genomen, worden dan behandeld. Grote aandacht wordt ook besteed aan de kennis van de omgangstaal, het Urdu. Het is de wens van de bisschoppen, dat de studenten deze taal reeds beheersen bij hun intrede in het Groot-Seminarie. Een taal leert men het beste in zijn jonge jaren en daarom zal Urdu vooral in het Klein-Seminarie gedoceerd worden. Met de huidige studenten is dit nog niet voldoende het geval geweest en dus staat er menig uur Urdu op het programma. In de toekomst echter zal het lezen van Urdu auteurs daarvoor in de plaats komen.

Een staf van acht professoren is door de Minderbroeders van Nederland aan dit Seminarie ter beschikking gesteld en tegen het einde van dit jaar zal dit aantal tot tien uitgebreid worden door de komst van twee paters, die in Leiden en Rome hun studies afgesloten hebben.

Dit is in het kort het stoffelijke en geestelijke bouwplan van het Groot-Seminarie van West-Pakistan. Op 10 november is het eerste gebouw, het Filosoficum — waarin voorlopig ook de andere seculiere studenten ondergebracht worden — door de eerste autochtone aartsbisschop van Karachi, mgr. J. Cordeiro, officieel geopend. Aan dit gebeuren is grote bekendheid gegeven en vele gasten werden uitgenodigd om het seminarie onder de katholieken bekendheid te geven. Door een priester en een leek werd respectievelijk in het Engels en het Urdu het belang van deze nieuwe stichting voor West-Pakistan uiteengezet. De aanwezigheid van bijna alle kerkelijke en religieuze oversten uit de bisdommen Karachi, Lahore, Rawalpindi, Multan en Hyderabad (Pakistan), alsook van de Amerikaanse Dominicanen uit Bahawalpur, werd door de professoren en studenten hoog gewaardeerd.

Men moet echter geen overdreven verwachtingen koesteren! Voor een groot aantal priesterroepingen is het aantal katholieken nog te gering. De Katholieke Kerk telt onder de 37 miljoen inwoners van West-Pakistan slechts een goede 200.000 leden, waarvan de meesten uit de armste lagen der bevolking komen. Ook is het niet waar dat Pakistan het enige land is waar bekeerlingen uit de Islam voorkomen en dat in 1957 achtduizend Moslims bekeerd werden, zoals een tijdschrift in Hong Kong onlangs beweerde. Deze bewering stelt de missie in andere Moslim landen in een onjuist licht en gaat bovendien niet op voor Pakistan. De bekeerlingen komen slechts met grote uitzonderingen uit de Islam en van een bewuste Islam-Missie kan men hier niet spreken, want deze moet nog opgebouwd worden. Er zijn beginpunten, zoals de Catholic Truth Society in Lahore en het Catholic Information Centre in Karachi, maar dit alles moet nog ontwikkeld en uitgebreid worden.

Voor alles moeten er autochtone priesters komen, die de Islam en zijn kultuur en taal grondig kennen. Dat is de taak van dit recente Regionale Groot-Seminarie. Een missie-op e van de eerste orde! Moge het go e priesters voortbrengen, die in staat zullen zijn de aanwezige katholieken te helpen en met en de volheid van Christus te openbaren aan de grote Moslim-meerderheid, die Christus hoogacht maar niet ten volle kent, en aan de kleine minderheid van niet-Moslims, die het Woord Gods nog niet ontmoet hebben!

Eerste Midden-Amerikaans Eucharistisch Congres

Guatemala. — Het eerste Midden-Amerikaanse Eucharistisch Congres zal van 11 tot 15 februari a.s. in de stad Guatemala gehouden worden. Het onderwerp zal zijn: „Ik zal de Kelk des Heils aanvaarden", woorden die de priester bij het offertorium tijdens de mis uitspreekt.

De zes midden-Amerikaanse republieken, Guatemala, El Salvador, Honduras, Nicaragua, Costa Rica en Panama, zullen eraan deel nemen. (N.C.).

Muenchen. — Uitnodigingen tot het bijwonen van het 37ste Internationale Eucharistisch Congres dat in 1960 te Muenchen gehouden zal worden verzonden naar Katholieke bisschoppen in communistische landen zijn geretourneerd voorzien van het stempel: „Uitreiking onmogelijk".

De uitnodigingen zijn uitgegaan van Jozef kardinaal Wendel, aartsbisschop van Muenchen en Freising. Dergelijke uitnodigingen zijn aan bisschoppen over de gehele wereld verzonden. Het Congres zal gehouden worden van 31 juli tot 7 augustus 1960. Terzelfdertijd zullen de traditionele tienjaarlijkse passiespelen te Oberammergau worden gehouden. (N.C.).

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen



53—42 De trotse houding van de jonge krijger brengt Conall bijkans buiten zichzelf van razernij. Hij schreeuwt de wachters binnen en beveelt hun, de gevangene op te sluiten. Eric, Cendrach en de twee Noorse krijgslieden kijken zwijgend en verstoord toe. Het spijt Eric geducht, dat hij niet de gelegenheid heeft gekregen de jonge man te vragen wat er van Svein geworden is. Het lot van de lange Sakser baart hem grote zorg. „Dat deed ge helemaal mis", klinkt op dat moment Conalls rasperige stem bestraffend. Scheef gluurt de oude druide naar Eric. „Foei! Geen genade voor misdadige, opstandige elementen, leer dat van mij. Ahem!"

Snuivend richt Conall zijn kille, stekende ogen op Erics metgezellen en kucht nadrukkelijk.

„Ik wilde nog wat zeggen, maar het komt me voor, dat me dat op het ogenblik ontschoten is". Cendrach en Eric wisselen een snelle blik, waarna Cendrach met de twee krijgers schouderophalend het vertrek verlaat. „Ziezo", gniffelt Heer Conall, ze hebben een zeker begrip voor moeilijke situaties, gelukkig hehe. Het werd tijd, dat ik U eens onder vier ogen sprak, mijn jonge", Erics mond valt haast open van verbazing bij het horen van dit laatste, maar hij houdt zijn gezicht in de plooi. Waarlijk, Heer Conall is nog gekker dan hij al dacht.

„Ik heb grote plannen met U! Daar moet over gesproken worden, want ik heb nog een boel te doen. Kom mee!" De oude legt een knokige hand op Erics schouder en troont hem met zachte drang mee naar den gordijn, waarachter een lange, brokkelige trap naar boven voert. „Wat is er opeens met je, mijn jongen?" knort Conall innig tevreden. „Wat kijk je verschrikt?" Je bent toch niet bang?" De Noorman antwoordt niet. Gespannen luistert hij naar het zwakke geluid van snelle voetstappen die de trap opvluchten. Wie heeft hen daar staan afluisteren?"

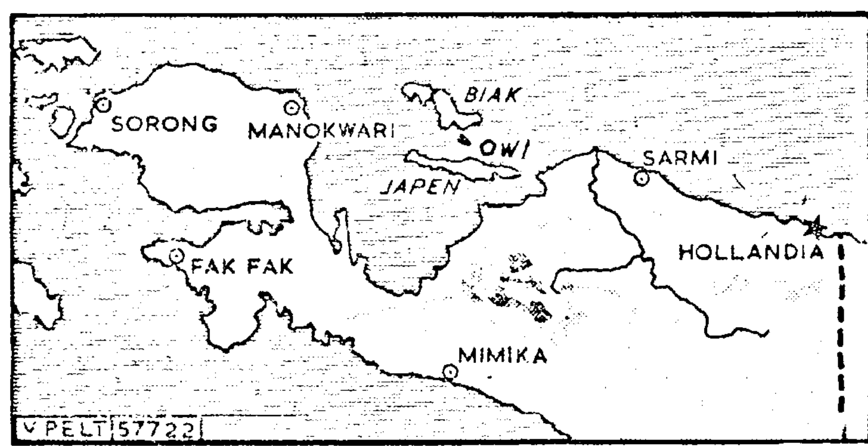
MISSIE STICHT IN HOLLANDIA.

Een katholieke middelbare school voor Papoea's

Zending maakt bezwaren tegen „Roomse" penetratie in „protestantse" hoofdstad

(Van een bijzondere medewerker)

Het is er dan eindelijk van gekomen: half september heeft Hollandia ook een r.-k. Primair Middelbare School gekregen, een soort Ulo voor Papoea's.



De Missie heeft voorlopig de oude Bestuursschool van het Gouvernement gekocht maar krijgt subsidie voor school en internaat. De Papoea-kinderen, die de lagere school in de een of andere vorm hebben doorlopen en voldoende aanleg hebben, kunnen hier hun studie voortzetten met een aangepast programma. Er wordt veel Nederlands en veel Engels onderwezen, maar géén Duits en géén Frans. Want de overgrote meerderheid dezer kinderen krijgt daar in hun gehele verdere leven nooit mee te maken. Voor het overige is de vorm van een dergelijke school nog lang niet uitgebalanceerd. Het heeft enige verwondering verwekt, dat er in Zendingskringen in Nieuw-Guinea en in Nederland nogal wat verzet tegen deze school is gerezen. Er zijn zelfs vreemde dingen over gezegd en daarom is het goed daar even bij stil te staan.

Het bezwaar gaat niet zozeer tegen het feit, dat de Missie een P.M.S. heeft gekregen. Men tekent veeleer protest aan tegen het feit, dat deze in het „protestantse" Hollandia is gekomen en niet in het „katholieke" Merauke. Nu zal niemand beweren, dat het Vicariaat Merauke geen P.M.S. nodig zou hebben. Integendeel, én om de toekomst voor de jeugd in dit missiegebied én om de behoefte van dit Vicariaat aan meer ontwikkelde Papoea's dient ook in Merauke een P.M.S. te worden gesubsidieerd en wel spoedig. Maar dit betekent natuurlijk niet dat het Vicariaat Hollandia géén P.M.S. zou behoeven. Ook hier is de uitloopmogelijkheid van de afgestudeerden uit het lager onderwijs te klein en beperkt zich tot een opleiding voor dorpsonderwijzer.

Het valt niet te loochenen dat het Vicariaat Hollandia evenzeer een PMS van node heeft als Merauke en dit eenmaal toegegeven, dan is Hollandia de aangewezen plaats. Immers, de leerlingen uit Kaokonao en de Mimika kunnen alleen in april en oktober naar Merauke varen, omdat er alleen in deze twee maanden een bootverbinding is. Willen ze in het begin van het schooljaar in Merauke zijn, dan zouden ze eerst naar Biak en dan via Hollandia naar Merauke moeten vliegen en zo'n reis van 2000 km. is wel wat erg duur

Voor de kinderen uit het Wisselmerengebied geldt hetzelfde. Ze kunnen naar Kaokonao aan de zuidkust vliegen, maar zitten daar vast tot aan de oktoberboot — als de zee niet te woelig is. Ook voor hen loopt de enig bruikbare route naar Biak en dan via Hollandia naar het zuiden. Voor Sorong is de afstand naar Merauke dezelfde als die naar Hollandia, zodat tenslotte alleen de kinderen uit Fakfak een goedkopere verbinding naar Merauke zouden hebben. De grote voedingsgebieden zijn en blijven voorlopig echter de Mimika en de Wisselmeren.

Ligt dus voor dit Vicariaat Hollandia het beste wat aanvoer van leerlingen betreft, toch is dit geen belangrijk argument. De vraag dient veel eerder te worden gesteld, waar de leerlingen na de PMS blijven. Dan zal de meerderheid op een kantoorkruk plaats nemen, de minderheid ergens in het buitenland verder studeren. Om dit doel te bereiken dienen dergelijke kinderen zo goed mogelijk in een stadsmilieu te worden opgevoed. Ervaringen in Sorong en elders hebben maar al te duidelijk geleerd, dat leerlingen van een internaat ergens in een kleine plaats in het stadse milieu gemakkelijk derailleren. Deze natuurkinderen dienen onder soepele maar besliste leiding aan het leven van de stad te worden gewend. De Zending heeft dit voor haar eigen scholen goed begrepen. Haar eerste PMS staat in Hollandia, de tweede begint in Manokwari.

Ook voor de inleving in het toekomstig beroep en voor de aanpassing van de leerstof is het juist, dat de school in een stad staat waar de afgestudeerden een plaatsje kunnen vinden. Het is dan ook een te eenzijdig standpunt om de plaatsing van een voortgezette school alleen aan de herkomst der leerlingen aan te passen.

Uit het bovenstaande is wel duidelijk dat in het feit der subsidiëring noch in de plaats der vestiging dezer PMS de oorzaak kan liggen van zoveel verontwaardiging als vooral de Hervormde pers heeft geuit. Deze moet dan ook dieper gezocht worden. De verklaring ligt niet ver:

Lang heeft men in Nieuw-Guinea vastgehouden aan een merkwaardige regeling, volgens welke het Centrale Bergland de demarcatielijn zou zijn tussen de Zending in het noorden en de Missie in het zuiden. Deze regeling was enerzijds in strijd met de grondwet en anderzijds onuitvoerbaar. Want wel was er voor de katholieke immigranten in de steden van het noorden een regeling gevonden, maar hoe nu met de grote mensenreservoirs in de dalen van het Centrale Bergland? En hoe met de rechten der Papoea's op eigen geloofsbedeling? De klok staat niet stil, ook deze lieden gaan vergelijken en kiezen tenslotte tussen de ene Kerk en de andere. De scheidslijn werd dan ook opgeheven, maar het denkbeeld werkt nog na. Juist zij, die lang in Nieuw-Guinea werken, kunnen zich het moeilijkst losmaken van het idee van het protestantse noorden.

Dit is niet de plaats en Uw correspondent is zeker niet de aangewezen persoon om deze zaak tot op de vezel uit te rafelen. Laten we volstaan met er op te wijzen dat verscheidene buitenlandse zendingsgenootschappen als de Cama en de Team in overwegend katholieke gebieden hun scholen bouwen en omgekeerd de katholieken zich het recht voorbehouden om een PMS daar te plaatsen, waar deze het gunstigst ligt: voor dit Vicariaat in de hoofdstad van ons allen.

Na het afsluiten van dit artikel bereikte mij „Hervormd Nederland" van 11 oktober 1958. Het blad wijdt een hele pagina van critiek aan de plaatsing van een katholieke PMS in Hollandia. Het blad blijkt echter onjuist geïnformeerd.

Het spreekt over 8 katholieke voedingsscholen in geheel Ned. Nieuw-Guinea, waarvan er 7 in het zuiden zouden liggen en één in Sorong. In werkelijkheid zijn er minstens tien, waarvan er o.a. één in Epouto aan de Wisselmeren ligt.

Het rekent de kinderen van de openbare voedingsscholen in grote meerderheid tot de protestanten, waarbij de Islamieten, Boeddhisten en heidenen er wel wat mager afkomen.

Het zegt: „dat er ook nog ongesubsidieerde scholen zijn," terwijl er b.v. aan de Wisselmeren van de bijna 60 katholieke dorpsscholen en -schooltjes slechts 15 gesubsidieerd zijn.

Het blijkt onbekend met de vervoersmogelijkheden en noemt Sorong daarom de naaste voedingsschool van Hollandia.

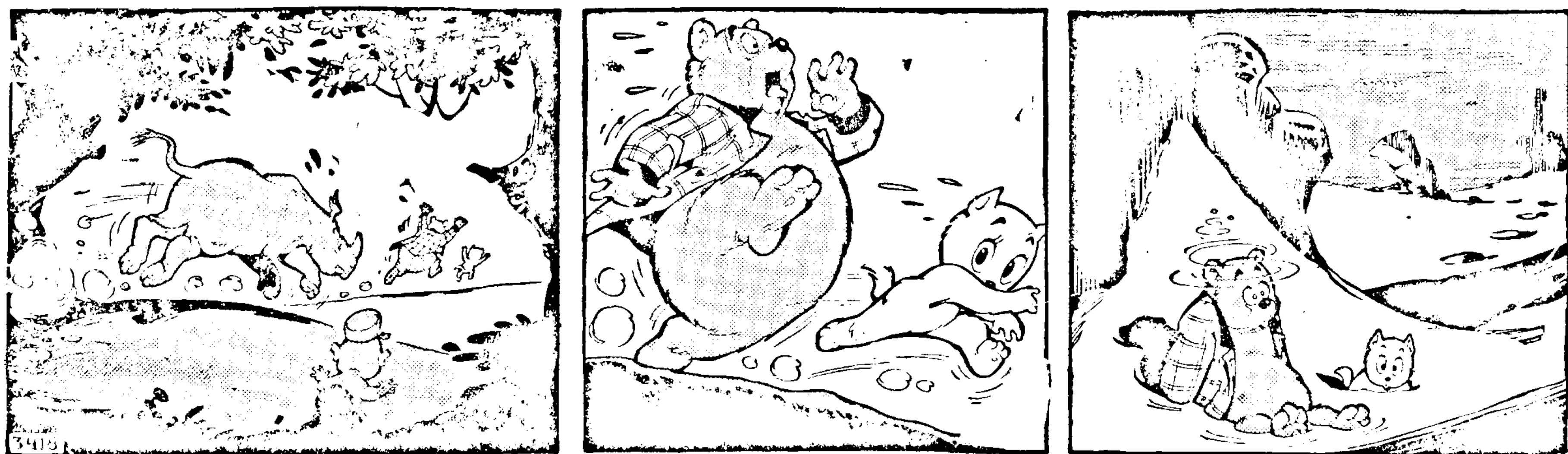
Het ziet een PMS alleen als opnamemogelijkheid, als eindstation, en het miskent daarmee de eigenlijke functie van deze school.

Zo zouden wij nog wel een poosje door kunnen gaan. Maar de eigenlijke grond voor het hele betoog is fout, en dat dient hier te worden gememoreerd. Op de achtergrond ligt een angstige bezorgdheid dat de „Roomse missie" in het noorden van Ned. Nw.-Guinea invloed zal krijgen en dat in de protestantse hoofdstad katholieke papoea's een woordje mee zullen gaan spreken. Deze bezorgdheid getuigt niet van groot vertrouwen in de eigen zaak en komt in conflict met de grondwet, welke vrijheid van onderwijs en geloofsverkondiging waarborgt.



De Katholieke Primaire Middelbare school voor Papoea's te Hollandia, Nieuw-Guinea.

TOM POES EN DE KWANTEN



3418 Heer Ollie vergat zijn buikpijn en staarde vol ontzetting naar de neushoorn, die vol woede naderde. Toen uitte hij een rauwe kreet en zette het op een lopen achter Tom Poes aan.

„Jammer", zei de gids, die alleen in de schaduwen van de boomgroep achterbleef. „Met heer Bommel alleen was het aardig, hoewel er hard moest worden aangepakt om er zijn Goesting van te maken. Maar met dit nieuwkomertje erbij is het allemaal trammelant en tierelier. Zo gaat het altijd. Jammer!"

Intussen snelden Tom Poes en heer Ollie voort, met het gesnuif van het monster vlak achter zich. Zij renden voor hun leven en keken op noch om; ook niet toen er plotseling een afgrond voor hun voeten gaapte. Met een sprong stortten zij zich in de diepte — en het zou er slecht voor hen hebben uitgezien wanneer er aan de voet van de rotsen stenen zouden hebben gelegen.

Maar gelukkig kwamen zij in een zachte hoop fijn zand terecht.

„Zo gaat het nu altijd", prevelde heer Ollie, toen hij van de eerste schok bekomen was. „Daar zit ik nu weer in zorg en narigheid. Een eenzaam heer in een zandvlakte......"

„Maar ik ben toch bij u?" zei Tom Poes verzoenend. „U bent niet alleen, hoor!"

„Dat is het juist" zei heer Bommel droevig. „Toen ik alleen was, was ik in Goesting — en nu ik niet meer alleen ben zit ik in de woestijn, als iemand begrijpt wat ik bedoel".

DE EENHEID DER KERKEN

Aartsbisschop Athenagoras antwoordt Johannes XXIII

De Grieks-Orthodoxe aartsbisschop van Constantinopel en Oecumenisch patriarch, Athenagoras I, heeft in een boodschap gereageerd op het beroep, dat Paus Joannes XXIII in zijn Kerstboodschap op de dissidente kerken deed om terug te keren tot de Moederkerk.

Het hoofd van de Grieks-Orthodoxe Kerk hield in zijn studeerkamer te Istanbul in aanwezigheid van enkele aartsbisschoppen de volgende rede:

„Deze troon, zeer heilig apostolisch, en oecumenisch, en wij zelf, steeds biddend voor de eenheid der kerken, begroeten met vreugde alle oproepen tot vrede waar ze ook vandaan komen, en natuurlijk zeker, wanneer een dergelijke oproep van een christelijk centrum als dat van het oude Rome komt.

Het droevige beeld van de mensheid, die thans een vuurproef moet afleggen, nu wederzijds begrip en vredelievende gedachten tussen de naties bijna geheel ontbreken, gebiedt ons, hoofden van de christelijke kerken, de huidige wereld duidelijk te maken, dat technische en wetenschappelijke vorderingen zonder geestelijke, godsdienstige en morele grondslagen, zonder Jezus Christus, die de mensen liefdadigheid, vrede en gerechtigheid belooft, niet voldoende zijn om de beschaving op de wereld te verzekeren.

Omdat we derhalve onze verantwoordelijkheid ten deze zeer bewust zijn, verklaren wij, dat we oprecht besloten hebben belangrijke bijdragen te leveren „voor de vrede in de wereld" door te blijven bidden en smeken, door mede te werken op meer praktische terreinen, in een grotere interkerkelijke organisatie en door speciale kontakten met de eerbiedwaardige Westelijke Kerk, met het doel de beproevingen van de naties te verlichten en de mensen nieuwe hoop te geven op een meer gelukkige toekomst.

Wij, die door God zijn geroepen de zorg voor het geestelijk heil van miljoenen getrouwen van onze kerken te dragen, beschouwen het als een gunstige gelegenheid, nu de mensheid zulk een bewogen tijden doormaakt, tegemoet te treden aan de dwingende vraag van de naties om een oplossing, een uitweg te vinden voor de vele kwesties, die hen kwellen.

Het is onder de invloed van deze gedachten en zielsgesteldheid, dat wij „de oproep tot eenheid der kerken" van het hoofd van de kerk van Rome welwillend beschouwen en interpreteren als een heldere gedachte over de noodzakelijkheid van een ontmoeting van de geestelijke krachten, vertegenwoordigd door de Kerken van Christus

Aartsbisschop Athenagoras zegt dan verder, dat hij ervan overtuigd is, dat iedere oproep tot eenheid vergezeld moet gaan van daden, die het verlangen naar vereniging tot uiting brengen en de leden van de kerken van de Heer dichter bij elkaar brengen in een geest van gelijkwaardigheid, gerechtigheid, vrijheid en wederzijds respekt.

In deze dagen van de herdenking van het bezoek, dat de Drie Wijzen uit het Oosten aan het Christuskind brachten, nopen en bidden wij, aldus de Grieks-Orthodoxe patriarch, dat de Kerk van Rome zich broederlijk naar het Oosten zal wenden. Dit wensen en verwachten wij namelijk van Zijn Heilige Hoogdheid, de nieuwe paus van Rome, Joannes XXIII, die zo bekend en geliefd is, en die zo wordt gewaardeerd in onze gebieden. Dit is ook het verlangen van de gehele christelijke wereld. Het zou de dageraad zijn van een waarachtig nieuw jaar in Jezus Christus, besloot aartsbisschop Athenagoras.

Maryse, het tienjarig dochtertje van de bekende wielrenner Louison Bobet is uit de tweede verdieping van het chalet gevallen tijdens een vakantie, die de familie Bobet in Zwitserland doorbracht. Foto: Vader en grootmoeder op bezoek in het ziekenhuis.

Matige Amerikanen blijken hun vrijheid waard te zijn

(Van een bijzondere medewerker)

Een kwart eeuw geleden is er een einde gekomen aan de „drooglegging" van Amerika, de befaamde „prohibition", een maatregel die het opwindende ritme van de jaren twintig stimuleerde en die aanleiding is geweest tot een ongekende bloei van het bendewezen. Het einde kwam, om precies te zijn, op 5 december 1933 's middags om 5.23 uur, want toen ratificeerde Utah als 36ste staat van de Unie het 21ste amendement op de Amerikaanse grondwet. Op dat ogenblik behoorde de drooglegging tot het verleden, na overigens veertien jaar lang te hebben geheerst. Het 18e amendement op de Amerikaanse grondwet, dat op 16 januari 1920 was aangenomen, verbood de verkoop en de produktie van alcoholische dranken. Deze „prohibition" was bedoeld om de onmatigheid aan banden te leggen, maar zij resulteerde in een van de natste, vrolijkste, losbandigste en meest gewelddadige tijdperken uit de Amerikaanse geschiedenis.

Sprekend over de drooglegging zullen de Amerikanen altijd terugdenken aan de heimelijke kroegjes, de „speak-easies", waar men binnen kwam door het uitspreken van doorzichtige wachtwoorden als „Karel heeft me gestuurd", aan de twijfelachtige kwaliteit van de dranken die toen werden geschonken („Grootvaders eigen recept") en aan de dranksmokkel. Zo fel was de strijd om de hegemonie in de illegale drankhandel, waarin voor vele miljarden dollars omging, dat concurrerende benden elkaar op straat met geweren en mitrailleurs te lijf gingen. Deze bendenoorlog bereikte zijn bloedige climax op 14 februari 1929, toen de hele Moranbende werd afgeslacht in een garage te Chicago.

Men heeft berekend, dat de Amerikanen tijdens het van kracht zijn van het 18e amendement — in de wandeling „prohibition" geheten — per jaar voor een waarde van meer dan 200 miljoen dollar aan allerlei clandestiene brouwsels hebben verzwolgen. Een deel van deze illegale dranken was puur vergif, dat bij velen dood of blindheid ten gevolge heeft gehad. De situatie werd zo ernstig, dat in 1933 wijlen John D. Rockefeller, tevoren een van de voorvechters van de drooglegging, zich gedwongen zag te erkennen:

„Uit de poging om door een verbod het gebruik van alcohol geheel te doen eindigen is een kwaad voortgevloeid, dat erger is dan onmatigheid, namelijk een nationale onverschilligheid voor de wet, met alle misbruiken die daar het rechtstreekse gevolg van zijn. Het lijkt mij op het ogenblik belangrijker, dat aan deze onduldbare situatie een eind komt dan dat de matigheid wordt bevorderd".

Thomas J. Donovan, die van het verschijnsel een studie heeft gemaakt, zegt, dat het intrekken van het verbod merkwaardigerwijze meer heeft gedaan voor het vestigen van een zekere matigheid dan het verbod zelf. Hij schat, dat er op het ogenblik in Amerika per jaar en per hoofd van de bevolking ongeveer vijf liter alcoholica wordt gebruikt; tijdens de drooglegging werd er ongeveer negen liter gedronken.

Het aannemen van het 21ste amendement maakte een eind aan het „nobele experiment" en resulteerde in de heropleving van de stokerijen. In de vijfentwintig jaar, die zijn gevolgd op de opheffing van de drooglegging, hebben de stokerijen en brouwerijen zich ontwikkeld tot een van de voornaamste industrieën van de Verenigde Staten. Zij hebben 1,2 miljoen mensen in dienst en hun jaarlijkse inkomen bedraagt meer dan 4,5 miljard dollars. Donovan zei, dat deze tak van industrie de voornaamste bron van belastingen in het land is.

Sinds 1934 zijn aan belastingen op alcoholica meer dan 62 miljard dollars in de schatkisten gevloeid van de Unie en van de Staten.

Dat kolossale bedrag komt neer op ongeveer 355 dollar voor iedere man, vrouw en kind in de Verenigde Staten. De 46 miljard dollars, die in de vorm van belastingen alleen al aan de federale regering zijn betaald, zouden genoeg zijn geweest om alle Amerikaanse begrotingen te dekken van 1783 tot 1919, aldus Donovan.

KWART EEUW NA DE „PROHIBITION"

Generaal DELGADO op non-aktief gesteld

Lissabon. — Generaal Humberto Delgado, die vorig jaar bij de Portugese presidentsverkiezingen werd verslagen, is op de lijst van officieren buiten dienst geplaatst, omdat hij inbreuk heeft gemaakt op voorschriften over de discipline, aldus is te Lissabon bekend gemaakt.

De generaal is „aan de dienst onttrokken", wat het midden houdt tussen gedwongen pensionering en ontslag, zeide een Portugese regeringsambtenaar.

Delgado blijft generaal van de luchtmacht, maar hij mag geen uniform of onderscheidingen dragen. Hij zal 75 procent van zijn salaris ontvangen, het maximum in deze omstandigheden.

Volgens de bekendmaking heeft generaal Delgado tijdens de kampagne voor de presidentsverkiezingen akties gevoerd en verklaringen afgelegd, die ernstige strafbare feiten waren op grond van geldende wetten. De regering heeft echter besloten geen aandacht aan deze akties te besteden, die zij toeschrijft aan de buitengewone felheid, waarmede de kampagne werd gevoerd, aldus de bekendmaking.

Delgado is 52 jaar oud, hij werd in 1957 door de regering van Salazar tot direkteur-generaal van de luchtvaart benoemd. Hij heeft in Washington als Portugees luchtvaartattaché gewerkt. Toen hij zich vorig jaar kandidaat stelde in de presidentsverkiezingen, kreeg hij 25 pct van de stemmen. Nadien heeft hij onder meer Aneurin Bevan uitgenodigd voor een serie lezingen in Portugal. De regering verbood die lezingenreeks.

Na zijn verkiezingsnederlaag was het duidelijk, dat Delgado moeilijkheden zou krijgen. Het is, na zijn administratieve bestraffing, nog niet duidelijk of er meer zullen volgen. De officiële woordvoerder zeide, dat Delgado „wellicht voor een burgerlijke rechtbank ter verantwoording zal worden geroepen".

Inmiddels heeft de generaal bij de Braziliaanse ambassade om asiel gevraagd. De Braziliaanse regering heeft het verzoek tot toelating in Brazilië in behandeling.

WIE ADVERTEERT — EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

27

Craddock hapte naar lucht. Dat was nu precies hetzelfde wat Letitia Blacklock óók al had gezegd. En wat de predikantsvrouw gezegd had. En wat hemzelf ook voortdurend duidelijker was geworden. Heus hier klopte iets niet! En nu zei die ouwe tante van Sir Henry het óók al, met de grootste stelligheid in haar hoge oudedames stem.

„Kunt u ons misschien zeggen, juffrouw Marple," vroeg hij en zijn stem verried opeens een zekere agressiviteit, „wat er precies is gebeurd?"

Hoogst verwonderd richtte zij zich tot de inspecteur. „Hoe zou ik dat kunnen zeggen? Stelt u voor! Er stond maar weinig over in de krant. Je kunt natuurlijk je gissingen maken, maar ik beschik over geen enkele feitelijke bijzonderheid."

„George," begon Sir Henry, „het is natuurlijk in strijd met alle regelen, maar wat zou je er van zeggen, wanneer je juffrouw Marple eens even het rapport het lezen over de verklaringen, die de mensen in Chipping Cleghorn hebben afgelegd?"

„Inderdaad, heel ongebruikelijk," beaamde Rydesdale, „maar, juffrouw Marple, ik ben benieuwd wat u ervan zeggen zult."

Juffrouw Marple werd er verlegen onder. „Ik denk dat u veel te veel naar Sir Henry heeft geluisterd. Die is altijd zo vriendelijk in zijn oordeel. Hij is wel eens buitengewoon complimenteus geweest vroeger, toen ik hem mijn mening eens heb gezegd in een bepaalde kwestie. Ik heb heus geen groot verstand...... maar wel enig inzicht in het menselijk karakter. De mensen zijn zo gauw te goed van vertrouwen, heeft u dat ook wel opgemerkt? Het spijt me, ik heb altijd de neiging het ergste te veronderstellen. Dat is helemaal niet aardig van me. Maar het wordt helaas dikwijls bewaarheid."

„Leest u maar eens," nodigde Rydesdale, haar de getypte velletjes voorleggende. „Met dit slag mensen is u volkomen vertrouwd en ik hoor graag een opmerking van een amateur, vóórdat de vaklui het onderzoek afsluiten. Eerlijk gezegd is inspecteur Craddock van mening, dat we nog lang niet met het vooronderzoek klaar zijn. Hij zegt net als u, dat er nog bepaald iets niet klopt!"

Juffrouw Marple zette haar bril op en las de rapporten met aandacht. „Allemaal hoogst interessant," zuchtte ze. „Maar wat heeft iedereen wat anders gezien en gehoord! En niets belangrijks eigenlijk......"

Craddock voelde zich ernstig teleurgesteld. Even had hij gedacht, dat Sir Henry gelijk kon hebben gehad, met deze oude juffrouw te polsen. Maar nu ergerde hij zich een beetje en hij zei tamelijk kort aangebonden: „De gerapporteerde feiten staan vast. Hoe verschillend de lezingen ook zijn, allemaal hebben ze de gemaskerde man in de deur zien verschijnen, met zijn revolver en zaklantaarn in de hand. Het komt er niet op aan, wat ze hem hebben horen zeggen, maar ze hebben hem in elk geval gezien!"

„Nu nog mooier!" zei juffrouw Marple vriendelijk. „Dat konden ze onmogelijk...... ze hèbben niet alles kunnen zien......"

Craddock was opeens een en al aandacht. Zij had beet! Ze was in ieder geval scherp van geest! Hij had haar even aan de tand gevoeld, maar zij was er niet ingelopen. Zij besefte heel goed, dat die mensen onmogelijk hadden kunnen zien, dat er een gemaskerde man op de drempel was verschenen......

„Als ik goed begrijp" — er kwam nu een blosje op haar wangen en haar ogen straalden als die van een blij kind — „was het donker in de gang en brandde er geen licht op het portaal?"

„Zo is het," bevestigde Craddock.

„Nu, als er dan een man op de drempel verschijnt, die een brandende zaklantaarn in de kamer richtte.... heeft *niemand* hem kunnen zien!."

„Zo is het. Ik heb ten overvloede de proef genomen," bekende de inspecteur.

„Ze hebben dus geen van allen begrepen, dat ze hun verklaringen hebben aangevuld met de bijzonderheden, die ze achteraf te weten zijn gekomen, toen het licht weer brandde! Dat klopt dus met mijn veronderstelling, dat die Rudi Scherz eigenlijk de stroman, wat zal ik zeggen: de zondeblok is geweest, die het zaakje voor een ander moest opknappen."

De commissaris keek haar vol bewondering aan. „Dat heet in boeventaal, een slingeraar! Wou u daarmede zeggen, dat het jongmens zich door een ander heeft laten ompraten om een kamer vol mensen te overvallen en er op los te schieten?"

„Ik geloof, dat ze hem hebben wijs gemaakt, dat het hele geval maar een grapje was," antwoordde juffrouw Marple. „Daar hebben ze hem natuurlijk voor betaald, dat spreekt vanzelf. Om eerst een advertentie in de krant te zetten, vervolgens de situatie in huis te gaan opnemen en dan op het juiste moment op de juiste plaats te verschijnen, met zijn zaklantaarn te zwaaien en „handen omhoog!" te roepen."

„En zijn revolver af te schieten?"

„Nee, nee," protesteerde juffrouw Marple. „Hij had *geen* revolver!"

„Maar iedereen verzekert..." begon commissaris Rydesdale, doch hij hield zich in.

„Juist. Iedereen verzekert......" zei juffrouw Marple. „Maar niemand heeft kunnen zien, dat hij een revolver in de hand hield! Ik geloof er ook niets van. Ik geloof, dat, toen hij „handen omhoog!" geroepen heeft, er iemand anders in donker achter hem verschenen is, die de schoten heeft gelost. Daarvan is de jongen zich dood geschrokken. Hij heeft zich met een ruk omgedraaid. Maar toen heeft die ander *hem* doodgeschoten en de revolver naast hem op de grond gegooid......"

Alle drie de mannen keken haar aan. Sir Henry zei het eerste wat. „Dat is een aannemelijke theorie."

„Maar wie is die meneer X, die in donker achter hem stond?" vroeg de commissaris.

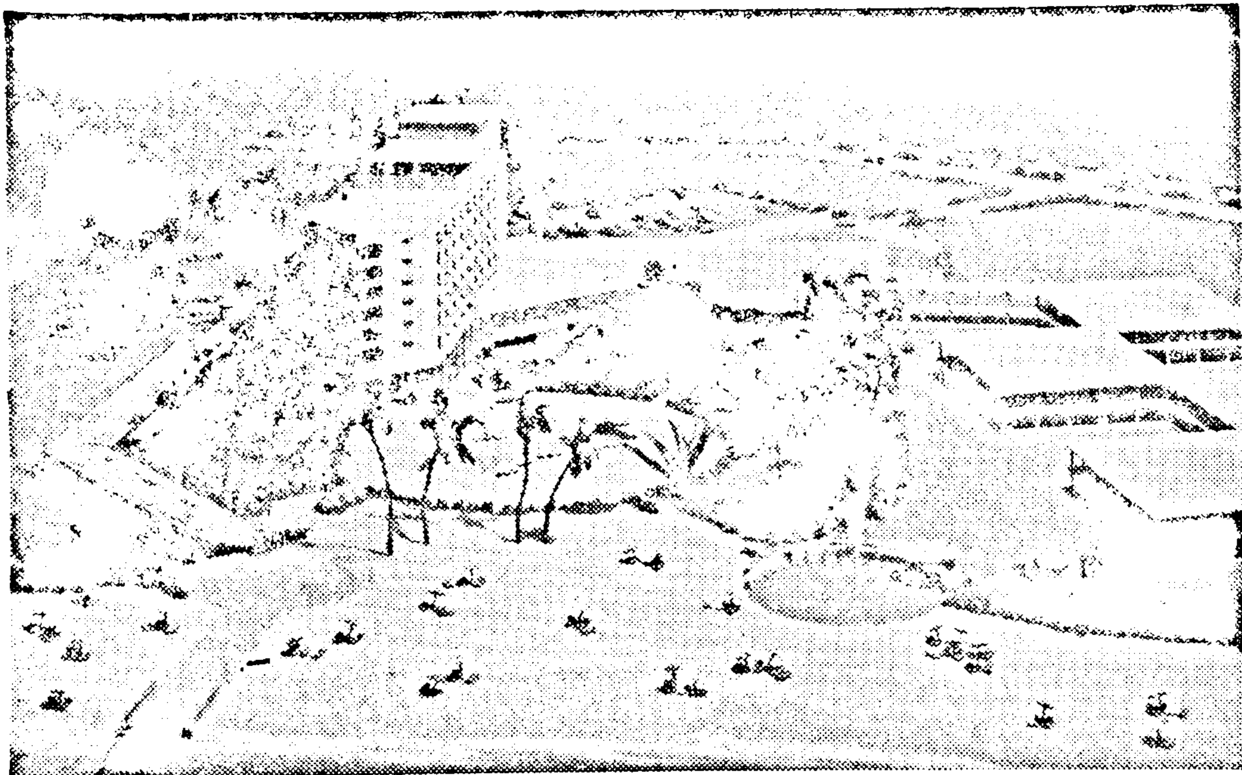
Juffrouw Marple kuchte eens. „U zou eens moeten zien uit te vissen bij juffrouw Blacklock of er iemand was, die haar naar het leven stond."

Dat klopte prachtig met Dora Bunners oordeel, dacht inspecteur Craddock. Telkens stonden hier intuïtie en logica tegenover elkander.

(Wordt vervolgd)

Groot optimisme in kringen van exploitanten

Aruba – Caribbean gaat over enkele maanden open



Aannemers zullen boete moeten betalen voor late oplevering

Oranjestad. — Uw eerste vraag is de moeilijkste, zeide direkteur Oscar Henriquez van Aruven ons, oen wij hem naar de openingsdatum vroegen van Aruba's eerste toeristenhotel. Alles is afhankelijk van de aannemers. de firma Taylor. Verwacht moet worden, dat het nog tussen de drie en zes maanden zal duren, voor de deuren voor het publiek worden geopend. Natuurlijk is dat een tegenvaller. De plannen hielden in het hotel op 23 december 1958 te openen en dan dus het gehele seizoen mee te maken.

Lichtpunt

Toch heeft deze verlate opening ook wel enkele lichpunten. In de eerste plaats geldt voor Aruba niet zó sterk de strakke seizoenperiode, als in de meer noordelijk gelegen toeristenlanden, omdat wij hier, behalve de Amerikaanse toeristen, die de kou ontvluchten, ook een stroom van Venezolaanse en Colombiaanse gasten mogen verwachten, die willen genieten van ons voortreffelijk strand, onze diepblauwe zee en het rijke shopping center. Een beslist voordeel van opening tussen de hoogseizoenen in is, dat het hotel werkelijk geheel op dreef en dat de kinderziekten overwonnen zijn, vóór de grote toeristenstroom kan worden verwacht.

Met man en macht

Intussen wordt er met man en macht gewerkt. De Italiaanse tegelleggers zijn druk aan de gang en de eerste twee verdiepingen zijn nagenoeg geheel gereed. De aannemers hebben echter met tegenslagen en tegenvallers te kampen gehad, waardoor ze zich niet aan het kontrakt konden houden. Er is een klausule in het kontrakt, dat de aannemers ƒ 1000.— per dag moeten betalen voor oplevering ná 23 december. Hiervan worden gevallen van force majeur uitgesloten. De architekt, de heer Morris Lapidus, moet geval voor geval bezien. Zo werd al officieel tien dagen verlenging toegestaan, in verband met een staking in een Venezolaanse haven, waardoor een schip met materialen hier met vertraging arriveerde.

Mogelijk, dat er nog enkele verlengingen moeten worden toegestaan, maar dat er tenslotte toch nog een flinke boete betaald zal moeten worden, is vrijwel zeker.

Streng toezicht

Er wordt streng toezicht uitgeoefend op de bouw, opdat alles in de allerbeste staat wordt opgeleverd. In de eerste plaats is daar het toezicht van de zijde van de vertegenwoordiger van de architekt, de heer U. Reep, en dan wordt door D.O.W. toezicht gehouden of het gebouw voldoet aan alle eisen, die door bouw en woning worden voorgeschreven, en bovendien, waar immers het hotel de oogappel van een ieder op Aruba is, wordt dit toezicht in wat uitgebreider vorm gehouden.

Zo is er dus dubbele kontrôle, en kan Aruba er zeker van zijn, dat het een hotel krijgt, waar het trots op kan zijn.

Exploitante blijft enthousiast

Voor Aruven, zowel als voor de toekomstige exploitante, Condado Caribbean, is het natuurlijk een tegenvaller en teleurstelling, dat er zoveel vertraging wordt ondervonden. Beide ondernemingen blijven echter optimistisch en thousiast. Geregeld komen deskundigen van Condado naar Aruba en steeds weer tonen zij, dat dit hotel het lievelingshotel wordt van de „chain". De kontakten zijn door beide partijen getekend en er is geen sprake van, dat zij zich hieraan, op welke wijze ook, zouden willen onttrekken.

Ongeveer twee maanden vóór het hotel wordt geopend, wordt het personeel, dat hier voorlopig werd geselekteerd en aangetrokken, naar de hotelschool gestuurd in Caracas.

Vele gegadigden voor casino

Condado krijgt ook de exploitaie voor het casino, maar zal dit op zijn beurt toevertrouwen aan deskundigen. Er waren vele gegadigden voor deze onderneming en met één ervan, wier informaties uitstekend waren en die ook geheel naar de zin van Aruven is, worden thans verdere onderhandelingen gevoerd. Vanzelfsprekend gaat men hierbij niet over één-nachtsijs en worden ook via de kanalen, waarover de Antilliaanse overheid beschikt inlichtingen ingewonnen.

Het casino valt onder de bepalingen van de betrokken landsverordening en de kontrôle op de naleving van deze verordening blijft opgedragen aan landsorganen, als de ministeries van justitie en van financiën.

Exploitatie

Helaas zal men door tal van omstandigheden de passagiers van het eerste grote toeristenschip, dat volgende maand verwacht wordt, nog niet kunnen laten genieten van de hotelfaciliteiten. Er zal echter door het hoofd van het toeristenbureau een ontvangstprogramma worden opgesteld, dat klinkt als een klok. De bestaande strandfaciliteiten worden uitgebuit; er komt vermoedelijk een grote barbecue en in het algemeen belooft de ontvangst een onvergetelijke voor de toeristen te worden. Aruba moet deze kans aangrijpen om op grootse wijze propaganda te maken.

Begin november zal hier verder het grote internationale vistoernooi worden gehouden, waarvoor deelnemers worden uitgenodigd uit alle omliggende landen en Mexico, de Verenigde Staten en Canada.

In 1960 wordt de Lions-distrikts conventie op Aruba gehouden en ook daarvoor verwacht men na het gereedkomen van het hotel grotere belangstelling dan ooit tevoren.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.
Donderdag 15 januari 1959.

BIOSCOPEN.

De Veer:
„Wie is zonder zonden". om 8.30 met Amadeo Nazarri en Ivonne Sanson. (Itiliaans met Ned. tekst) (18 jaar).

Rialto:
„Mal de amores" om 8 uur met Miguel Aceves Mejia, Lola Beltran en Rosita Arenas (Spaans) (18 jaar).

Principal:
‚Love in the afternoon" om 8 uur met Garen Cooper, Audrey Hepburn en Maurice Chevalier. (18 jaar).

Aurora:
„The adventures of Marco Polo" om 7.30 met Gary Cooper en Lana Turner. (18 jaar).

Savaneta
„Los tres Bohemios". om 7.30 uur met Lina Salome, Delia Magaña. (18 jaar)

Botica's

O'stad, Botica Aruba tel: 1080
S. Nicolas: Botica San. Lucas tel: 5006.

Verwachte K.N.S.M.-schepen

Oranjestad. — In de haven wordt vandaag verwacht de Daphnis, komende uit New York en Curaçao en met bestemming Port of Spain, Georgetown, Paramaribo, Europa en tussenliggende havens. Op 18 januari wordt de Oberon verwacht, komende uit Amsterdam en La Guayra en met bestemming, Nassau, Philadelphia en New York. Op 16 januari komt de Helicon uit New Orleans en Venezolaanse havens en met bestemming Curaçao, Haiti en Verenigde Staten.

Op 21 januari de Prins der Nederlanden komende van de kust en grote Antillen en met bestemming Curaçao, Europa.

Dr. J.H. STOCK op Aruba aangekomen

Oranjestad. — De bioloog dr J. H. Stock, die door de Wosuna voor een studiereis in staat is gesteld om gedurende 5 maanden op de A.B.C.-eilanden te werken, is thans op Aruba. Zijn studie alhier betreft parasieten, die in zeedieren voorkomen. De dokter logeert bij de veearts te Bubali. Het ligt in de bedoeling in korte tijd zoveel mogelijk zeedieren te verzamelen, zodat de daarin voorkomende parasieten bestudeerd kunnen worden.

Tevens wordt er op het ogenblik een onderzoek ingesteld naar het voorkomen van vleermuizen, die mogelijk overbrengers kunnen zijn van de hondsdolheid. Tot op de dag van vandaag zijn er op Aruba nog geen echte bloedzuigende vleermuizen waargenomen. De mogelijkheid bestaat echter wel, dat deze dieren zich hier in de loop der jaren gevestigd hebben. Nu worden er regelmatig vleermuizen (raton di anochi) waargenomen in de bebouwde kommen van de stad, zowel te Oranjestad als te San Nicolas. Juist deze vleermuizen vormen een dankbaar studieobjekt, omdat deze meer met huisdieren en mensen in aanraking komen. Dr J. H. Stock en dr v.d. Kuip samen trachten nu zulke dieren te pakken te krijgen, levend, zodat de dieren onderzocht kunnen worden.

Een ieder, die vleermuizen bemachtigen kan, wordt aangeraden deze diertjes aan het abattoir te Oranjestad in te leveren. U helpt niet alleen de wetenschap ermede, doch tevens helpt u uzelf, door een onderzoek te steunen, dat van algemeen belang is.

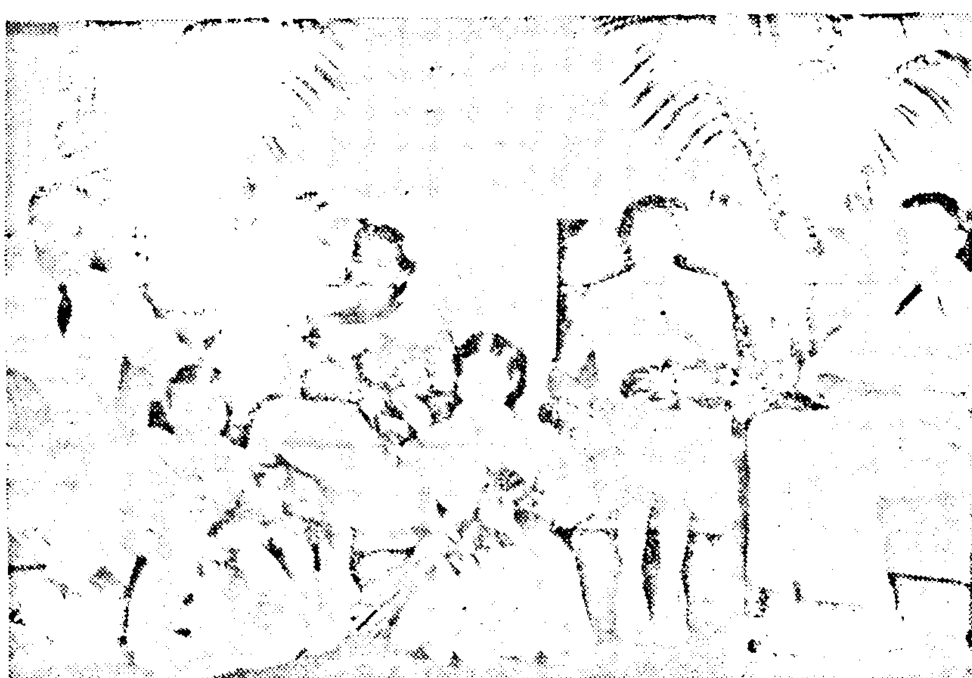
Aruba Beach Club krijgt verlenging van optie

Oranjestad. — Van de N.V. Aruven vernamen wij, dat thans officieel van het Bestuurscollege bericht is ontvangen, dat de voorlopige kontrakten voor de duur van een jaar zijn verlengd.

Dit nieuws is zeer belangrijk, omdat hiermede de gelegenheid voor de Aruba Beach Club om zich nader te beraden over de financiering van de plannen, geopend blijft.

De Beach Club meent, dat door deze vorm van medewerking van overheidszijde er alle reden is om aan te nemen, dat de plannen in het lopende jaar zullen worden verwezenlijkt.

Deskundigen op hotelgebied zijn het er over eens, dat het plan om naast het luxe hotel een cottage colony hotel te bouwen, uitstekend is en geheel past in de toeristische plannen van het eiland. De uitvoering werd vertragd door onverwachte moeilijkheden bij de financiering. Er zijn thans echter tal van belangstellenden en, nu de overheid toestemde in het verlengen van de termijn, waarbinnen met de bouw moet worden begonnen, kon men definitieve regelingen met de geïnteresseerden treffen.



De heer en mevr. Attema met hun beide kinderen en de heer en mevr. Van Kerkwijk.

Dubbel jubileum bij de Politie

Heren ATTEMA en van Kerkwijk in het ZILVER

Oranjestad. — Gistermorgen werden in de politie-kantine twee voortreffelijke politiemannen, de onderinspekteurs A. van Kerkwijk en C. Attema, gehuldigd in verband met hun zilveren jubileum bij het korps.

De tijdelijk gezaghebber, de heer E. Arends; de subst. officier van justitie, mr Fliek; chefs en collegae, familieleden en een schare van vrienden van de jubilarissen waren voor deze huldiging bijeen gekomen.

Commissaris De Jager was de eerste spreker en bood na de officiële gelukwensen van de overheid te hebben voorgelezen, de beste wensen aan namens het korps. Spreker gaf een uitvoerig overzicht van de staat van dienst van beide mannen, die een uiterst eervolle carrière hebben opgebouwd. In en buiten het korps heeft men voor de verrichtingen van deze twee verdienstelijke mannen de grootste waardering.

In de hulde werden mevr. Attema en mevr. Van Kerkwijk betrokken en werd hen beiden een prachtige boeket bloemen aangeboden.

Ook mr Fliek huldigde de jubilarissen en gaf uiting aan de waardering, die men ook op het parket voor hun werk heeft.

De heer Dirkmaat sprak namens de Lago-politie. Met de heer Attema werkte spreker steeds op de meest prettige wijze samen en ook de heer Kerkwijk heeft hij leren kennen als eén man met hoge principes. Dat bleek hem vooral ook steeds als hij het voorrecht had met de heer Van Kerkwijk samen te werken in de Ambtenarenbond.

De jubilarissen dankten voor de hulde hen gebracht en vertelden beiden met hoeveel plezier ze hier op Aruba hun werk hebben gedaan. De heer Van Kerkwijk gaat volgende week naar Curaçao om daar nog twee jaar vol te maken. Daarna gaat hij met pensioen. De heer Attema zal nog enige tijd op Aruba blijven.

Na de toespraken bleef het gezelschap nog geruime tijd in uiterst gezellige stemming bijeen.

Bij de vele goede wensen, die de jubilarissen bereikten, voegen wij gaarne de onze.

Brandje in schuur

Oranjestad. — Gistermiddag werd brand gemeld op Paradera in een schuurtje op Casi Bari 8. In de schuur bevonden zich verf en oude autobanden, zodat de vlammen gretig en vrij spel hadden, totdat de politiebrandweer een einde aan dit vuurfeest maakte.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — **Gevonden en verloren:** De heer J. B. Evertsz, Zoutmanstraat 4, verloor een pak papierenzakken. Mathilda Maria, Ceintuurbaan 26a vond 7 stukjes van de landsloterij. De stukjes zijn in bewaring bij de vindster.

Diefstal: In de Golden Star Grocery te Savaneta werd ingebroken, door gaas in te drukken. Uit een geldkistje op toonbank werd een bedrag van ƒ 60,— weggenomen. De recherche spoorde de dader op.

Te grote snelheid: Een patrouille constateerde, dat de bestuurder van A-432 met grote snelheid in de richting van Oranjestad reed. Daar hij een verkeersovertreding beging werd een achtervolging ingezet. De bestuurder, die een borreltje te veel op had, werd in de Wilhelminastraat staande gehouden. Hem is P.V. aangezegd.

Verdacht van het plegen van een zedenmisdrijf werd een man ingesloten.

Burgerlijke Stand

Op 6 januari werd geboren Wanda Lorene Francesca Reynira, dochter van de heer en mevrouw F. L. Philips-Gomez. Village Noord 13.

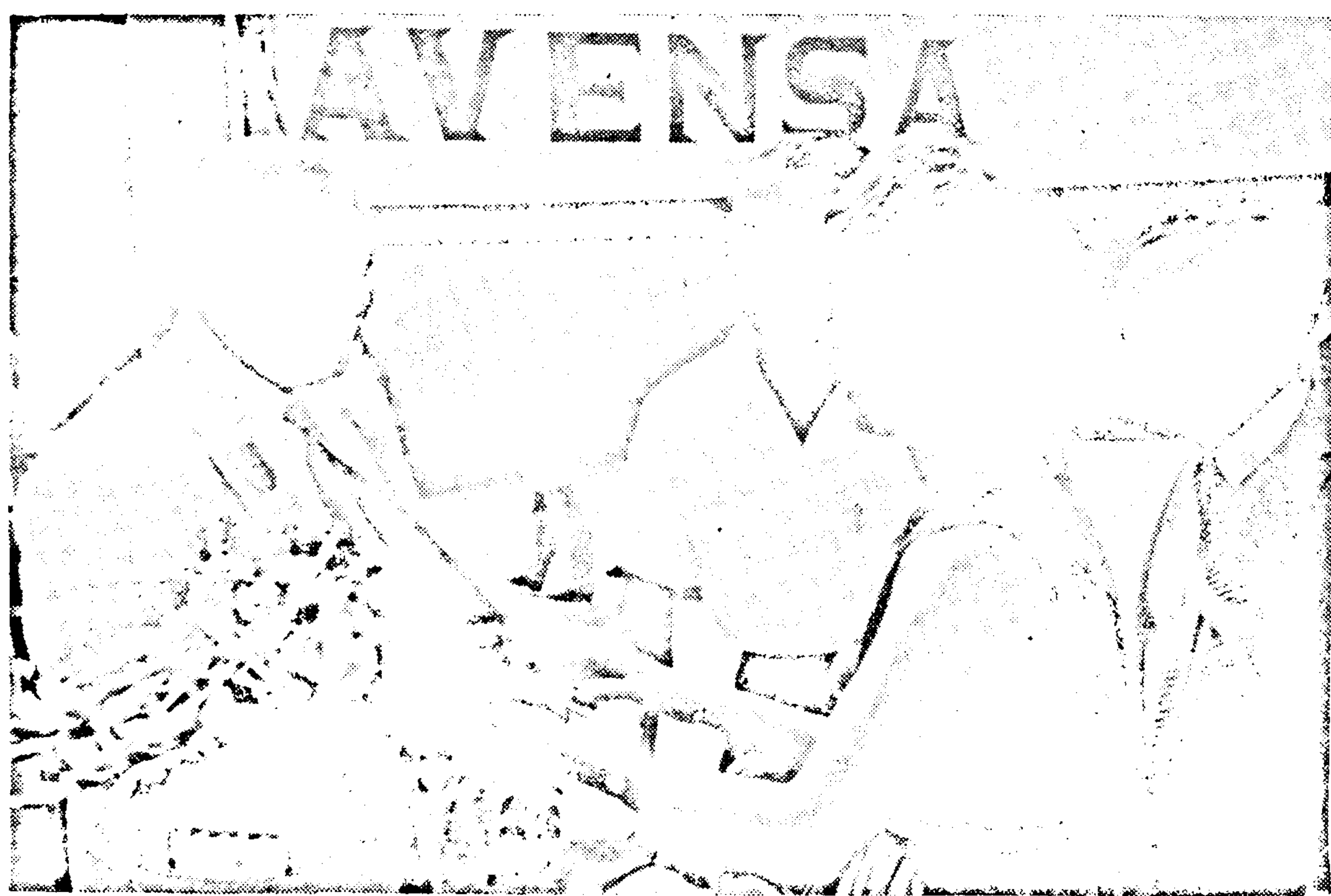
Op 10 januari Elvira, dochter van de heer en mevrouw J. Croes-Croes. Warawara 5.

Op 12 januari Ivonne Patricia, dochter van de heer en mevrouw H. G. Jansen-Danies. Citroenstraat 12.

Op 13 januari Linkum Saint Urban, zoon van de heer en mevrouw W. L. Gumbs-Pretty. R.C. 83d.

Huwelijken: Op 14 januari werd het huwelijk voltrokken tussen Cornelio Genaro Martes en Maria Antonia Martis. Nieuwe Weg 45.

Overlijdens: Op 13 januari overleed Jean Francois Aurélien David. Bernhardstraat 247.



Gisteren keerden enkele Antilliaanse atleten en delegatie-leiders uit Caracas naar de Nederlandse Antillen terug. Ook Beto Adriana, die in het kogelstoten en het gewichtheffen twee gouden medailles voor de Antillen in de wacht sleepte, kwam gisteren op de Antillen aan. Hij werd verwelkomd door de madrina van de Gewichtheffersbond, mej. Jacqueline Wagner, die hem een bocket bloemen overhandigde. In het midden de heer G. de Jongh, voorzitter van de Gewichtheffersbond, en geheel rechts de heer De Windt van het Bestuurscollege.



Tijdens de voetbalwedstrijd van de Centraalamerikaanse Spelen tussen Venezuela en de Nederlandse Antillen (2—2) werd de Antilliaanse back Canword geblesseerd en moest het veld worden afgedragen. Op de foto (waarop verschillende bekenden te zien zijn) wordt Canword vanuit de kleedkamer naar de dokterskamer vervoerd.

De Centraal-Amerikaanse — SPELEN —

Caracas. — De Centraal-Amerikaanse Spelen werden gisteren voortgezet. De voornaamste wedstrijden, die gisteren op het program stonden, waren de zwemwedstrijden, waarin Mexico wederom de toon aangaf en vele medailles wist te veroveren.

De uitslagen van de finales waren:

200 m schoolslag dames:

1. Gloria Botella (Mexico) 3.17.1 (nieuw rekord)
2. Maria Hernandez (Mexico)
3. Elvia De Leon (Mexico)

4 x 100 m wisselslag heren:

1. Ocampo (Mexico) 5 min. 41.8 sec. (nieuw rekord)
2. R. Guzman (Mexico)
3. J. Martinez (El Salvador)

De finale van de 100 meter rugslag werd gewonnen door de Mexicaanse Blanca Luz Barron (1 min. 22.2 sec), nadat dezelfde zwemster eergisteren op de 400 meter vrije slag de gouden medaille had behaald.

De 4 x 100 m wisselslag dames werd gewonnen door de Mexikaanse Gloria Botella in de tijd van 6 min. 17,5 sec.

Ethel Dreef (Ned. Antillen) eindigde als zesde op de 200 m. borstcrawl.

WORSTELEN

In het halfzwaargewicht versloeg de Venezolaan Cesar Farrera de Mexicaan Eduardo Assan op punten in de finale en legde beslag op de Centraal-Amerikaanse titel.

WIELRENNEN

Venezuela werd eerste bij het nummer achtervolging in de tijd van 4.51.5 (nieuw Centraal-Amerikaans rekord. Tweede werd Colombia, derde Mexico.

VOETBAL

In het voetbaltoernooi van de Centraal-Amerikaanse Spelen speelde Venezuela met 2-2 tegen Panama gelijk. De strijd om de eretitel gaat thans tussen Mexico en de Ned. Antillen. Hedenavond wordt deze beslissende wedstrijd gespeeld. Naar onze mening heeft het team van de Antillen een redelijke kans tegen de wisselvallige Mexicanen, die in het eerste gedeelte van hun wedstrijd tegen Panama voetbal van zeer hoog gehalte lieten zien, doch tegen het zwakke Puerto Rico na veel inspanning met 2-0 wonnen.

Aan de andere kant is het meespelen van Canword in de Antilliaanse gelederen nog lang niet zeker. Canword werd tijdens de wedstrijd tegen Venezuela, die ontaardde in een ruwe ontmoeting, geblesseerd.

Ofschoon hij vanaf maandag wederom op de been is, is het toch niet zeker, dat hij zal meespelen.

Willen de Ned. Antillen met de erepalm gaan strijken, dan **moeten** zij hedenavond van Mexico winnen, daar bij een gelijkspel de titel in handen van Mexico komt.

BASEBALL

Het negental van Venezuela boekte een 12-4 zege op Mexico in het baseball-toernooi van de Centraal-Amerikaanse Spelen.

WATERPOLO

De waterpolo-ploeg van Mexico zette niet alleen bij zwemmen, doch ook bij de wedstrijden waterpolo haar onstuitbare zegetocht voort. Gisteravond werd het team van Venezuela met 24-0 verpletterd.

GEWICHTHEFFEN

In het gewichtheffen werd Panama kampioen. Dit land legde beslag op drie gouden medailles en een bronzen, terwijl er nog een vierde prijs werd behaald.

Ofschoon Venezuela en de Ned. Antillen gelijk stonden voor de derde plaats, werd deze toegewezen aan de Nederlandse Antillen, omdat Venezuela een zilveren medaille minder behaalde dan de Antillen.

Het eindklassement gewichtheffen:

	1.	2.	3.	4.	ptn.
Panama	3	0	1	1	37
Puerto Rico	0	3	2	2	32
Ned. Antillen	1	2	0	2	30
Venezuela	1	1	2	1	30
Brits Guyana	1	2	0	0	16
Mexico	0	0	2	1	11
Colombia	1	0	0	0	10

ALGEMEEN LANDEN-KLASSEMENT

Na de wedstrijden in athletiek, boksen, gewichtheffen, tennis en volleyball en de punten, die individueel in het schermen, zwemmen en wedstrijdschieten werden behaald heeft Venezuela in het algemeen landenklassement de leiding, gevolgd door Mexico met een achterstand van 40 punten. **De Ned. Antillen staan met 79 punten op de vijfde plaats, hetgeen zeker niet slecht genoemd kan worden.**

Het algemeen puntenklassement zag er tot gisteren als volgt uit:

1. Venezuela .... 524 pt.
2. Mexico .... 484 pt.
3. Puerto Rico .... 295 pt.
4. Panama .... 134 pt.
5. Ned. Antillen .... 79 pt.
6. Colombia .... 77 pt.
7. Guatemala .... 45 pt
8. Brits Guyana .... 30 pt.
9. Jamaica .... 27 pt.
10. El Salvador .... 16 pt.
11. Costa Rica .... 14 pt.
12. Nicaragua .... 8 pt.

Zoals hierboven te zien is, hebben praktisch alleen Venezuela en Mexico kans op de eerste plaats in het landenklassement.

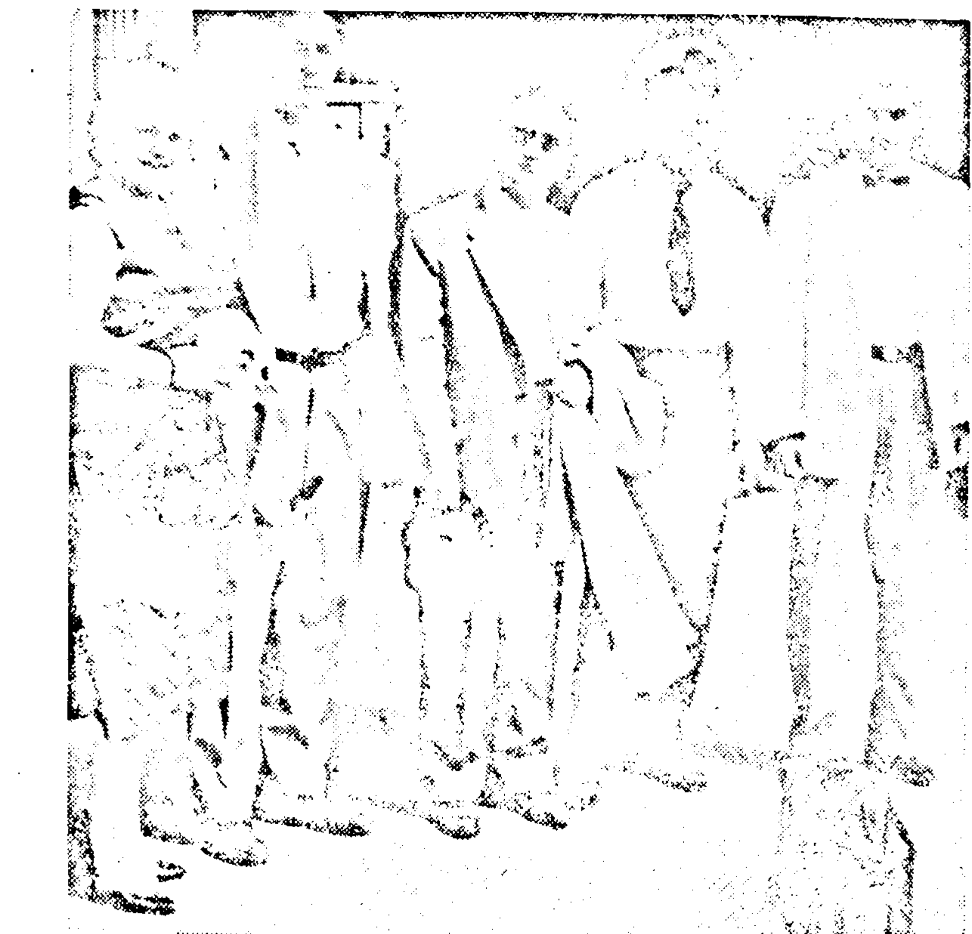
De voorsprong van Venezuela kan nog door Mexico worden ingehaald, want in het zwemmen, de ruiterwedstrijden en het turnen zijn de Mexicanen de grote favorieten.



Mej. Luisa Salas (Ned. Antillen) in aktie tijdens haar wedstrijd tegen Grace Valdes (Puerto Rico). De Antilliaanse tennisspeelster verloor deze ontmoeting met 6-3, 6-1.

Hogan Kid Bassey in titelgevecht tegen Davey Moore

New York. — De wereldkampioen Vedergewicht Hogan Kid Bassey uit Nigeria heeft de voorwaarden aanvaard voor een titelgevecht tegen de eerste uitdager, de Amerikaan Davey Moore. Het gevecht zal op 18 maart in Los Ageles plaatsvinden.




Willemstad. — Op doorreis naar de Verenigde Staten vertoefden op Curaçao de heer en mevr. Hofmann en de heer John Terpak. De heer Bob Hoffman is in internationale gewichthefferskringen een zeer bekende figuur, die er onder andere voor heeft gezorgd, dat de gewichthefsport in Amerika binnen zeer korte tijd enorm populair werd. De heer Hoffman is bekend door zijn wereldberoemd tijdschrift „Strength and Health", terwijl hij een „barbell-foundary" in Amerika heeft, waar barbells en andere instrumenten voor de gewichthefsport worden vervaardigd.

Op de foto: Van links naar rechts: mevr. Hoffman, de heer Hoffman, John Terpak, Marcel Betrian en Ricardo Elhage.

De heer Eithel Hernandez heeft op de „tape" een interessant vraaggesprek met de heer Bob Hoffman opgenomen, die in het sportpraatje van Radio Hoyer I zal worden uitgezonden.

Erwin Sparendam vierde zijn 25e verjaardag

Amsterdam. — Ver van huis en haard, ver verwijderd van zijn moeder, broers en zusters in Paramaribo, heeft Erwin Sparendam, de populaire Surinaamse midvoor van Blauw-Wit, gisteravond ten huize van de heer Ramlakhan in Amsterdam zijn 25e verjaardag gevierd. Er was een intiem feest met tal van zijn vrienden op touw gezet. De gasheer onthaalde het gezelschap bijzonder gastvrij en bracht een toast uit op de sympathieke Erwin, die het na zijn storimachtige begin bij Blauw-Wit niet zo gemakkelijk heeft, omdat hij tegenwoordig af en toe wordt gepasseerd.

Gisteravond waren bij het feestje o.a. aanwezig Humphrey Mijnals en Charles Marbach van Elinkwijk, de Europese recordhouder verspringen Hen Visser met zijn verloofde, Ulrich Ceder van Leo Victor, die eveneens een kontakt met Blauw-Wit heeft en bovendien een bestuurslid van deze Amsterdamse voetbalverenigingen de spil: Anton Goedhart. Humphrey Mijnals was als altijd de grote gangmaker op het feest, hij kon geen moment stil zitten, danste met alle dames, die er aanwezig waren en zorgde er met grapjes voor, dat de stemming geweldig en de viering van zijn 25e verjaardag voor Sparendam onvergetelijk werd.

Het aantal werklozen in de V.S.

Washington. — Als gevolg van het seizoen is het aantal werklozen in de V.S. in december blijkens een bekendmaking van het departement van arbeid met 275.000 gestegen tot 4.108.000.

Tijdens het dieptepunt van de jongste recessie, in juni jl., waren er bijna 5,5 miljoen werkolzen in de Verenigde Staten.

Rantsoenering van water in Israël ingesteld

Jeruzalem. — In geheel Israel is rantsoenering van water ingesteld in verband nu de grootste droogte sedert 100 jaar nog steeds voortduurt. Per persoon zal zes tot tien kubieke meter water per maand worden verstrekt tegen normale prijs. Voor gebruik van meer water, zullen hoge prijzen moeten worden betaald.

Een functionaris van het ministerie van binnenlandse zaken noemde het gebrek aan water het ernstigste probleem van het land.

Belgrado. — Amerika zal Zuid-Slavie een lening verstrekken van maximaal 22.500.000 dollar voor de bouw van een kunstmestfabriek. Aanvankelijk had de Sowjet-Unie beloofd deze fabriek te financieren, maar dit land is later van zijn belofte teruggekomen.

DE „ACHTER-STELLING"

In diverse berichten, die na de openingsplechtigheden van de Centraal-Amerikaanse en Caraibische Spelen in de kranten verschenen, werd melding gemaakt van de verontwaardiging, die er op Aruba heerste wegens „een zekere achterstelling" tijdens de openingsceremoniën van de Spelen te Caracas.

Een en ander werd op Aruba zo ernstig opgenomen, dat het bestuur van de ASU in spoedvergadering bijeenkwam en besloot protest-telegrammen te verzenden aan dr Julio Bustamente, voorzitter van het organisatie-comité van de Spelen, aan de heer E. Muller, leider van de Arubaanse sportlieden in Caracas en aan de Venezolaanse Persvereniging.

In dit telegram werd de ontstemming, die er op Aruba heerste, tot uiting gebracht en werd de vraag gesteld waarom het Curaçaose volkslied werd gespeeld in plaats van het Wilhelmus. Voorts werd naar voren gebracht, dat men overwoog de Arubaanse athleten uit de Spelen terug te trekken „teneinde zodoende een 100% Curaçaose in plaats van Nederlands Antilliaanse delegatie over te laten."

Bovendien werd tijdens deze spoedvergadering besloten, dat het Bestuurscollege van Aruba verzocht zou worden het organiserend comité van de Spelen te benaderen en werd er zelfs aan de gouverneur van de Nederlandse Antillen het officieel verzoek gedaan om via diplomatieke weg omtrent de „vreemde gang van zaken" opheldering te vragen bij de Nederlandse ambassadeur te Caracas.

De Arubaanse Voorlichtingsdienst stelde zich met Caracas in verbinding om op de „gemaakte fout" te wijzen.

Het blijkt thans echter, dat er grote misstappen zijn begaan.

Want bij de opening van de Spelen te Caracas werd niet het Curaçaose volkslied, doch het „Wien Neerlands Bloed" ten gehore gebracht!!

En zelfs indien het Curaçaose volkslied zou zijn gespeeld, zien wij niet in, waarom het bestuur van de ASU een protesttelegram zond aan de leider van de Arubaanse delegatie en niet aan het hoofd van de ANTILLIAANSE delegatie, terwijl het de ASU zèlf was, die er op aandrong, dat aan het Antilliaanse karakter van de delegatie niets tekort zou worden gedaan.

„TEGEN DE KLOK IN"

TOUR DE FRANCE 1957 even lang als vorig jaar

Gemiddelde afstand per dag wordt groter

De 46ste Tour de France zal dit jaar in Mulhouse starten en, tegen de klok in, door Frankrijk, België, Luxemburg en Italië trekken. De start is op 25 juni, na 22 etappes, twee rustdagen en drie tijdritten wordt op 18 juli in het Parc des Princes gefinisht. De renners zullen dan 4331 kilometers in de benen hebben, evenveel als vorig jaar. Omdat er echter twee etappes minder zijn, is de gemiddelde afstand per dag groter.

Er komen tien teams van twaalf renners, waarbij nationale ploegen van Frankrijk, Italië, België en Spanje, en mengploegen van Zwitserland met Duitsland, Nederland met Luxemburg en een internationale ploeg. De Fransen zullen voorts drie regionale ploegen in het veld brengen, onder dezelfde leiders als vorig jaar.

Van Mulhouse gaat de Tour via Metz België in, door Roubaix naar Frankrijk, door Normandië en Bretagne naar Nantes en La Rochelle, dan in Bayonne een rustdag (op 4 juli). Vandaar begint de tocht door de Pyreneeën, niet vanaf de Middellandse-Zeekust, doch van diep in Frankrijk, met als eerste doel het Massif Central. In Saint Etienne komt dan de tweede rustdag. Uit Saint Etienne gaat de Tour de Alpen in, echter zonder Izoard en zonder Vars. Via Chakons en Dijon trekt de karavaan dan op Parijs aan.

De tijdritten zijn gelegd: in de zesde etappe Rennes-Nantes over 45 km, in de vijftiende etappe bij de beklimming van de Puy de Dome over 14 km, en in de 21ste etappe tussen Chalons en Dijon.

De Tour zal dit jaar veiliger worden, zei Jacques Goddet. Er zullen drastische maatregelen genomen worden om herhalingen van het dodelijk ongeval in het Parc des Princes te voorkomen. De systemen — van algemeen klassement, ploegenklassement, dagklassement en geldprijzen — zullen dezelfde zijn als tijdens de Tour van 1958.

In het internationale team, zei Goddet, hoopt men verschillende Portugezen zowel als Denen, Britten, Oostenrijkers en Ieren op te nemen. „Wij kunnen goede renners uit elk land gebruiken," aldus de hoofdredacteur van L'Equipe.

In het parcours zijn de volgende cols van het hooggebergte opgenomen: de Tourmalet (10e etappe), Aspin en Peyresourde (11e etappe), Puy de Dome (15e etappe), Galibier, Iseran en Kleine Sint Bernard (18e etappe), Grote St.-Bernard en Forclaz (19e etappe). De cols, die in de Tour „debuteren", zijn: Vieillevie (13e etappe), Puy Mary (14e etappe), Col des Fourches en Croix de l'Homme Mort (16e etappe). Megeve, Forclaz de Montmin (19e etappe).

Wanneer de droom van ploegleider Marcel Bidot uitkomt — en die kans is toch wel erg groot — zal de Franse nationale ploeg in de Tour de France 1959 in een op papier zeer sterke formatie uitkomen.

Wat de vier toprijders Jacques Anquetil, Louison Bobet, Roger Rivière en Raphael Geminiani betreft, staat vrijwel vast, dat zij zullen starten. Verder worden de namen van Jean Bobet, Jean Forestier, de winnaar van het puntenklassement van het vorig jaar Jean Graczyck en van André Darrigade genoemd. Bidot rekent er voorts op renners als Gilbert Bauvin, Jean Stablinski, René Privat, Joseph Groussard, François Pipelin en François Mahé, allen leden van de Franse nationale ploeg van 1958.

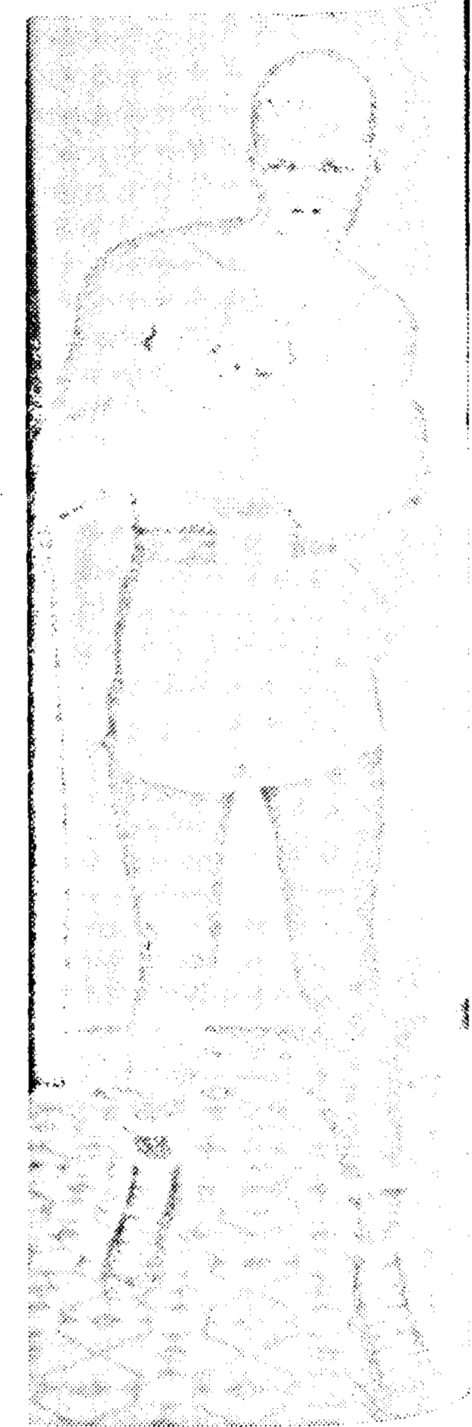
Wanneer een dergelijke formatie tot stand komt zal het de sterkste nationale equipe zijn sedert 1933 toen Speicher, Leducq, Pelissier, Le Greves en Le Calvez allen deel uitmaakten van de ploeg de tricolores.

VAR weigert Oost-Duitsland te erkennen

Bonn. — De Verenigde Arabische Republiek heeft geweigerd Oost-Duitsland van rechtswege te erkennen, zo heeft president Nasser aan de Westduitse ambassadeur te Caïro, dr Walter Becker, medegedeeld.

Dit is door een woordvoerder van de Westduitse regering aan de pers medegedeeld na de beraadslagingen, die te Bonn plaats vonden tussen Heinrich von Brentano, de Westduitse minister van buitenlandse zaken, en dr Decker, die zich momenteel te Bonn bevindt.

Londen. — Volgens Radio-Moskou heeft de premier van Irak, generaal Kassem, met een Russische delegatie gesproken over economische en technische hulp van de Sowjet-Unie aan Irak.



Na verschillende tegenslagen in het afgelopen jaar, heeft de Antilliaanse bokser Young Joe het plan opgevat een „come-back" te maken. Serieus is hij thans bezig met de training en hoopt de volgende maand in aktie te komen. Reeds zouden plannen bestaan voor een gevecht tegen „Papa" Diamante Negro tegen het einde van de volgende maand.